

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 af 14. maj 2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 860/2003 af 19. maj 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 4
- Kommissionens forordning (EF) nr. 861/2003 af 19. maj 2003 om udstedelse af importlicenser for ris med oprindelse i AVS-staterne og de oversøiske lande og territorier, der er indgivet ansøgninger om i løbet af de fem første arbejdsdage af maj 2003 i henhold til forordning (EF) nr. 638/2003 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 862/2003 af 19. maj 2003 om levering af hvidt sukker som fødevarehjælp 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 863/2003 af 19. maj 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1939/2001, (EF) nr. 1940/2001 og (EF) nr. 346/2003 om åbning af løbende licitationer med henblik på salg af ris, som det græske, italienske og franske interventionsorgan ligger inde med, på EF's indre marked til anvendelse i foder 11
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 864/2003 af 19. maj 2003 om åbning af en løbende licitation med henblik på udførsel af rug, som det tyske interventionsorgan ligger inde med, til visse tredjelande** 12
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2003 af 19. maj 2003 om tilføjelse til bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 (Cítricos Valencianos eller Cítrics Valencians)** 17
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 866/2003 af 19. maj 2003 om 18. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001** 19

Kommissionens forordning (EF) nr. 867/2003 af 19. maj 2003 om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den tredje licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 596/2003	23
Kommissionens forordning (EF) nr. 868/2003 af 19. maj 2003 om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den tredje licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 604/2003	26
Kommissionens forordning (EF) nr. 869/2003 af 19. maj 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie	28
★ Kommissionens direktiv 2003/39/EF af 15. maj 2003 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage propineb og propyzamid som aktive stoffer ⁽¹⁾	30

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2003/360/EF:

- ★ **Rådets afgørelse af 17. marts 2003 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Socialistiske Republik Vietnam om ændring af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Vietnams regering om forebyggelse af svig i samhandelen med fodtøj**

Aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Socialistiske Republik Vietnam om ændring af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Vietnams regering om forebyggelse af svig i samhandelen med fodtøj

Kommissionen

2003/361/EF:

- ★ **Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 1422)**

2003/362/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 14. maj 2003 om ophævelse af beslutning 98/399/EF vedrørende godkendelse af planen for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i den italienske provins Varese ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 1527)**

2003/363/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 14. maj 2003 om godkendelse af planen for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin i visse områder i Belgien ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 1529)**

2003/364/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 15. maj 2003 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering (meddelt under nummer K(2003) 1539)**

- * **Rådets fælles holdning 2003/365/FUSP af 19. maj 2003 om ændring af fælles holdning 2001/357/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Liberia** 49
 - * **Rådets fælles holdning 2003/366/FUSP af 19. maj 2003 om ændring af fælles holdning 2002/400/FUSP om EU-medlemsstaternes midlertidige modtagelse af visse palæstinensere** 51
-

Berigtigelser

- * **Berigtigelse til Rådets beslutning 2003/33/EF af 19. december 2002 om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i direktiv 1999/31/EF (EFT L 11 af 16.1.2003)** 52

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 859/2003

af 14. maj 2003

om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På sit ekstraordinære møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 proklamerede Det Europæiske Råd, at Den Europæiske Union skal sikre en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, indrømme dem rettigheder og pligter, der kan sammenlignes med dem, som gælder for EU-borgere, fremme ikke-forskelsbehandling i det økonomiske, sociale og kulturelle liv og tilnærme deres retsstilling til EU-borgernes retsstilling.
- (2) Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning af 27. oktober 1999 ⁽³⁾ indtrængende om, at man hurtigst muligt virkeliggør løfterne om retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere, som lovligt opholder sig i medlemsstaterne, og fastlægger deres retsstilling med indrømmelse af ensartede rettigheder, som ligger så tæt som muligt på EU-borgernes rettigheder.
- (3) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg har ligeledes fremsat en opfordring til at gennemføre ligebehandling af EU-borgere og tredjelandsstatsborgere på det sociale område, navnlig i udtalelsen af 26. september 1991 om stillingen for vandrende arbejdstagere fra tredjelandslande ⁽⁴⁾.
- (4) I artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union er det fastsat, at Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom

den 4. november 1950, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.

- (5) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt navnlig i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig ånden i artikel 34, stk. 2.
- (6) Fællesskabet har som målsætning at fremme et højt socialt beskyttelsesniveau og at højne levestandarden og livskvaliteten i medlemsstaterne.
- (7) Hvad angår betingelserne for tredjelandsstatsborgeres sociale beskyttelse, herunder navnlig den sociale sikringsordning, der gælder for dem, var Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik) i sine konklusioner af 3. december 2001 af den opfattelse, at den koordinering, der finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, bør give dem en række ensartede rettigheder, der ligger så tæt som muligt på EU-borgernes rettigheder.
- (8) På nuværende tidspunkt gælder Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽⁵⁾, som udgør grundlaget for koordineringen af de forskellige medlemsstaters sociale sikringsordninger, og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽⁶⁾ kun for visse tredjelandsstatsborgere. De mange og forskelligartede retlige instrumenter, der er indført for at forsøge at løse de problemer med koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger, som tredjelandsstatsborgere i samme situation som medlemsstaternes statsborgere kan komme ud for, fører til en kompleks retlig og administrativ situation. De medfører store vanskeligheder både for de berørte personer, deres arbejdsgivere og de ansvarlige, nationale sociale sikringsorganer.

⁽¹⁾ EFT C 126 E af 28.5.2002, s. 388.

⁽²⁾ Udtalelse af 21.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT C 154 af 5.6.2000, s. 63.

⁽⁴⁾ EFT C 339 af 31.12.1991, s. 82.

⁽⁵⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 410/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 17).

- (9) Derfor bør koordineringsreglerne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 gælde for tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i Fællesskabet, som ikke på nuværende tidspunkt er dækket af bestemmelserne i disse forordninger på grund af deres nationalitet, og som opfylder de øvrige betingelser i nærværende forordning; en sådan udvidelse er særlig vigtig med henblik på den kommende udvidelse af Den Europæiske Union.
- (10) Anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 på disse personer tillægger ikke de berørte rettigheder til hverken indrejse, ophold, bopæl eller adgang til arbejdsmarkedet i en medlemsstat.
- (11) Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 finder kun anvendelse i henhold til nærværende forordning i det omfang, den pågældende allerede lovligt har bopæl på en medlemsstats område. En forudgående betingelse for anvendelsen af disse bestemmelser er således, at den pågældende lovligt har bopæl i landet.
- (12) Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 gælder ikke i en situation, hvor alle omstændigheder har tilknytning til én medlemsstat. Dette er navnlig tilfældet, hvis en tredjelandsstatsborgers situation udelukkende har tilknytning til et tredjeland og én medlemsstats område.
- (13) Bevarelse af retten til arbejdsløshedsunderstøttelse som omhandlet i bestemmelserne i artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71 er betinget af, at den pågældende tilmelder sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i hver af de medlemsstater, han rejser til. Disse bestemmelser kan således kun gælde for en tredjelandsstatsborger, for så vidt han, eventuelt på grund af sin opholdstilladelse, har ret til at tilmelde sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i den medlemsstat, han rejser til, og til lovligt at udøve en beskæftigelse samme sted.
- (14) Det er nødvendigt at fastsætte overgangsbestemmelser, som har til formål at beskytte de personer, som er omfattet af nærværende forordning, og at forhindre, at de mister rettigheder som følge af forordningens ikrafttrædelse.
- (15) For at nå disse mål er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at udvidelsen af anvendelsesområdet for reglerne til koordinering af de nationale sociale sikringsordninger foretages ved et bindende, retligt fællesskabsinstrument, som gælder umiddelbart i hver medlemsstat, der har deltaget i vedtagelsen af nærværende forordning.
- (16) Denne forordning berører ikke rettigheder og forpligtelser i henhold til internationale aftaler med tredjelande, som Fællesskabet er part i, og hvori der fastsættes fordele med hensyn til social sikring.
- (17) Målene for den påtænkte handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på

fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (18) Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ved brev af 19. og 23. april 2002 meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (19) I henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med forbehold af bestemmelserne i bilaget til denne forordning gælder bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 for tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet, samt for medlemmer af deres familie og for deres efterladte, hvis de lovligt har bopæl i en medlemsstat, og i situationer, hvor alle de relevante omstændigheder ikke udelukkende har tilknytning til én medlemsstats område.

Artikel 2

1. Denne forordning giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for den 1. juni 2003.

2. Enhver forsikringsperiode eller i givet fald beskæftigelses- eller bopælsperiode eller periode med selvstændig erhvervsvirksomhed, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for den 1. juni 2003, skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter bestemmelserne i denne forordning.

3. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 kan rettigheder tilkendes i medfør af denne forordning, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtrådt før den 1. juni 2003.

4. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl ikke har været fastsat eller har været suspenderet, skal på den pågældendes begæring fastsættes eller udredes på ny fra den 1. juni 2003, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.

5. Rettigheder, der tilkommer personer, som har fået tillagt pension eller rente før den 1. juni 2003, kan på begæring tages op til revision under hensyntagen til bestemmelserne i denne forordning.

6. Hvis den i stk. 4 eller 5 omhandlede begæring indgives inden for en frist på to år efter den 1. juni 2003, erhverves rettigheder i medfør af denne forordning med virkning fra nævnte dato, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

7. Hvis den i stk. 4 eller 5 omhandlede begæring indgives efter udløbet af den i stk. 6 omhandlede frist, erhverves de rettigheder, som ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for begæringens indgivelse, med forbehold af mere gunstige bestemmelser i en medlemsstats lovgivning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i *De Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstatte i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2003.

På Rådets vegne

A.-A. TSOCHATZOPOULOS

Formand

BILAG

SÆRBESTEMMELSER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 1

I. TYSKLAND

Med hensyn til familieydelse gælder nærværende forordning kun for tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af en opholdstilladelse, der er godkendt efter (gældende) tysk ret, som for eksempel »Aufenthaltsurlaubnis« eller »Aufenthaltsberechtigung«.

II. ØSTRIG

Med hensyn til familieydelse gælder nærværende forordning kun for tredjelandstatsborgere, der opfylder de betingelser, der kræves i henhold til østrigsk ret for løbende at få ret til familieydelse.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 860/2003**af 19. maj 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. maj 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	88,9
	096	49,6
	999	69,3
0707 00 05	052	89,2
	999	89,2
0709 90 70	052	72,7
	999	72,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,2
	204	40,6
	220	39,9
	388	62,8
	600	55,7
	624	58,9
	999	49,8
0805 50 10	382	68,2
	400	53,4
	528	61,7
	999	61,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	204	46,5
	388	82,7
	400	108,3
	404	78,2
	508	75,4
	512	75,9
	524	67,5
	528	70,4
	720	96,4
	804	86,4
999	78,8	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 861/2003**af 19. maj 2003****om udstedelse af importlicenser for ris med oprindelse i AVS-staterne og de oversøiske lande og territorier, der er indgivet ansøgninger om i løbet af de fem første arbejdsdage af maj 2003 i henhold til forordning (EF) nr. 638/2003**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2286/2002 af 10. december 2002 om ordninger for landbrugsprodukter og varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1706/98 ⁽¹⁾,under henvisning til Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab («associeringsafgørelse») ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 638/2003 af 9. april 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2286/2002 og Rådets afgørelse 2001/822/EF for så vidt angår ordningen for indførsel af ris med oprindelse i stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og oversøiske lande og territorier (OLT) ⁽³⁾, særlig artikel 17, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

En gennemgang af de mængder, der blev indgivet ansøgninger for under tranchen for maj 2003, viser, at der bør udstedes licenser for de ansøgte mængder, alt efter tilfældet nedsat med en procentsats, og at der bør fastsættes mængder, der kan overføres til følgende tranche —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For de ansøgninger om importlicenser for ris, der er indgivet i de fem første arbejdsdage i maj 2003 efter forordning (EF) nr. 638/2003 og meddelt Kommissionen, udstedes der licenser for de mængder, der er anført i ansøgningerne, der kan nedsættes med procentsatserne i bilaget.

2. De mængder, der kan overføres, er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. maj 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 348 af 21.12.2002, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 93 af 10.4.2003, s. 3.

BILAG

Nedsættelsesprocentsatser, der skal anvendes på de mængder, som der er ansøgt om for tranchen for maj 2003, og de mængder, der overføres til den følgende tranche

Oprindelse/produkt	Nedsættelsesprocentsats		Mængde, der overføres til tranchen for september 2003 (t)	
	De Nederlandske Antiller og Aruba	Mindst udviklede OLT	De Nederlandske Antiller og Aruba	Mindst udviklede OLT
OLT (artikel 10) — KN-kode 1006	57,5733	— ⁽¹⁾	—	4 130,768

⁽¹⁾ Udstedelse for den mængde, der er anført i ansøgningen.

Oprindelse/produkt	Nedsættelsesprocentsats	Mængde, der overføres til tranchen for september 2003 (t)
AVS (artikel 3, stk. 1) — KN-kode 1006 10 21 til 1006 10 98, 1006 20 og 1006 30	89,3976	—
AVS (artikel 5) — KN-kode 1006 40 00	94,3450	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 862/2003
af 19. maj 2003
om levering af hvidt sukker som fødevarerhjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarerhjælpspolitik og fødevarerhjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevarerikkerheden ⁽¹⁾, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1726/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande og organer, der kan modtage fællesskabsbistand, og fastsætter de generelle kriterier for transport af fødevarerhjælpen ud over fob-stadiet.
- (2) Som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af fødevarerhjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere hvidt sukker.
- (3) Disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal leveres som led i Fællesskabets fødevarerhjælp ⁽³⁾. Det er blandt andet nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser ved bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger —

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarerhjælp til de i bilaget anførte modtagere skal der i Fællesskabet tilvejebringes hvidt sukker efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2519/97 og på de i bilaget anførte betingelser.

Den bydende anses for at være bekendt med de generelle og særlige betingelser og for at have accepteret dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 234 af 1.9.2001, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 346 af 17.12.1997, s. 23.

BILAG

Parti A og B

1. **Aktion nr.:** 3/03 (A) og 4/03 (B)
2. **Modtager** ⁽²⁾: Etiopien
3. **Modtagerens repræsentant:** Emergency Food Security Reserve, Addis Ababa, Kontakt: Ato Sirak Hailu, tlf. (251-1) 51 71 62, fax (251-1) 51 83 63
4. **Bestemmelsesland:** Etiopien
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** blød hvede
6. **Samlet mængde (tons netto):** 40 000
7. **Antal partier:** 2 (parti A: 15 000 tons og parti B: 25 000 tons)
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** ⁽³⁾ ⁽³⁾: se EFT C 312 af 31.10.2000, s. 1 (A 1)
9. **Emballering** ⁽⁷⁾: se EFT C 267 af 13.9.1996, s. 1 (1.0 A 1 c), 2 c) og B 3)
10. **Etikettering eller mærkning** ⁽⁶⁾: se EFT C 114 af 29.4.1991, s. 1 (II A 3)
 - sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk
 - yderligere angivelser: —
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked
12. **Forudset leveringsstadium** ⁽⁸⁾: frit bestemmelsessted
13. **Alternativt leveringsstadium:** frit afskibningshavn, fob stuvet
14. a) **Afskibningshavn:** —
b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Bestemmelsessted:** EFSR Warehouse i Dire Dawa
 - transithavn eller -lager: Berbera
 - transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium** ⁽⁹⁾:
 - første frist: parti A: 17.8.2003 og parti B: 18.8.-14.9.2003
 - anden frist: parti A: 31.8.2003 og parti B: 1.-28.9.2003
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
 - første frist: parti A: 16.-29.6.2003 og parti B: 14.-20.7.2003
 - anden frist: parti A: 1.-13.7.2003 og parti B: 28.7.-3.8.2003
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
 - første frist: 3.6.2003
 - anden frist: 17.6.2003
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 5 EUR/t
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** ⁽¹⁾: M. Vestergaard, Commission européenne; Bureau: L 130 7/46, B-1049 Bruxelles/Brussel; telex: 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04
22. **Eksportrestitution** ⁽⁴⁾: restitutionen anvendelig den 14.5.2003, fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 729/2003 (EUT L 105 af 26.4.2003, s. 9).

Noter:

- (¹) Yderligere oplysninger: Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50; fax (32-2) 296 20 05).
- (²) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige.
- (³) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
- (⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 2298/2001 (EFT L 308 af 27.11.2001, s. 16) er gældende for eksportrestitutionen. Den i artikel 2 i ovennævnte forordning anførte dato er den, der omhandles i punkt 22 i dette bilag.
- (⁵) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokumenter:
— phytosanitært certifikat.
- (⁶) Uanset EFT C 114 af 29.4.1991, punkt II A 3, litra c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.
- (⁷) Med henblik på eventuel omladning i andre sække skal leverandøren levere 2 % tomme ekstra sække af samme kvalitet som de sække, hvori varen er emballeret, med et stort »R« påført efter påskriften.
- (⁸) Ud over bestemmelserne i artikel 14, nr. 3, i forordning (EF) nr. 2519/97 må chartrede fartøjer ikke være opført på nogen af de seneste fire kvartalslister over tilbageholdte fartøjer, der offentliggøres i henhold til Paris-memorandummet om havnestatskontrol (Rådets direktiv 95/21/EF (EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1)).
- (⁹) Artikel 14, stk. 14, sidste afsnit, i forordning (EF) nr. 2519/97 finder anvendelse.

For at Kommissionen kan tildele leveringskontrakten, må den råde over visse oplysninger vedrørende den berørte bydende (navnlig om den konto, hvortil betalinger skal overføres). Disse oplysninger fremgår af en formular, der kan findes på internetadressen http://europa.eu.int/comm/budget/execution/ftiers_fr.htm

Hvis disse oplysninger ikke foreligger, kan den bydende, der er udpeget som leverandør, ikke påberåbe sig den meddelelsesfrist, der er omhandlet i artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2519/97.

Alle bydende opfordres derfor til sammen med deres bud at fremsende nævnte formular, udfyldt med de ønskede oplysninger.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 863/2003

af 19. maj 2003

om ændring af forordning (EF) nr. 1939/2001, (EF) nr. 1940/2001 og (EF) nr. 346/2003 om åbning af løbende licitationer med henblik på salg af ris, som det græske, italienske og franske interventionsorgan ligger inde med, på EF's indre marked til anvendelse i foder

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om en fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002⁽²⁾, særlig artikel 8, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 75/91⁽³⁾ fastsættes procedurer og betingelser for salg af uafskallet ris, som interventionsorganerne ligger inde med.
- (2) De i Kommissionens forordning (EF) nr. 1939/2001⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 357/2003⁽⁵⁾, Kommissionens i forordning (EF) nr. 1940/2001⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 357/2003, og i Kommissionens forordning (EF) nr. 346/2003⁽⁷⁾ fastsatte licitationer har ikke medført fuldstændig afsætning af de mængder, der er udbudt til salg. Derfor bør der åbnes nye licitationer.
- (3) For at sikre de erhvervsdrivendes rettigheder bør der åbnes nye licitationer efter datoen for lukning af de foregående licitationer.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1939/2001 og (EF) nr. 1940/2001 ændres således.

I artikel 5, stk. 1, ændres datoen »17. oktober 2001« til datoen »4. juni 2003«.

Artikel 5, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Fristen for forelæggelse af bud i forbindelse med den sidste dellicitation udløber den 30. juli 2003, kl. 12 (lokal tid i Bruxelles).«

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 346/2003 ændres således:

I artikel 5, stk. 1, ændres datoen »5. marts 2003« til datoen »4. juni 2003«.

Artikel 5, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Fristen for forelæggelse af bud i forbindelse med den sidste dellicitation udløber den 30. juli 2003, kl. 12 (lokal tid i Bruxelles).«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den gælder fra den 22. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 9 af 12.1.1991, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 263 af 3.10.2001, s. 15.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 28.2.2003, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT L 263 af 3.10.2001, s. 19.

⁽⁷⁾ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 864/2003

af 19. maj 2003

om åbning af en løbende licitation med henblik på udførsel af rug, som det tyske interventionsorgan ligger inde med, til visse tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1630/2000⁽⁴⁾, er der fastsat procedurer og betingelser for salg af korn, som interventionsorganerne ligger inde med.
- (2) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 3002/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 770/96⁽⁶⁾, er der fastsat fælles gennemførelsesbestemmelser for kontrol med anvendelse af produkter fra intervention.
- (3) Ved forordning (EF) nr. 2441/2001⁽⁷⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 882/2002⁽⁸⁾, og forordning (EF) nr. 1080/2002⁽⁹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1851/2002⁽¹⁰⁾, indledte Kommissionen licitationer for udførsel af rug, som det tyske interventionsorgan ligger inde med, til henholdsvis zone VII og visse tredjelande. For klarhedens og rationalitetens skyld bør nævnte forordninger erstattes med en enkelt retsakt.
- (4) I den nuværende markedssituation er det hensigtsmæssigt at indlede en løbende licitation for udførsel af 1 200 000 t rug, som det tyske interventionsorgan ligger inde med, til visse tredjelande.
- (5) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for at sikre, at transaktionerne og kontrollen hermed gennemføres korrekt. Til dette formål bør der indføres en ordning med sikkerhedsstillelse, så at de tilstræbte mål nås, uden at det medfører overdrevent store udgifter for de erhvervsdrivende. Visse regler, bl.a. i forordning (EØF) nr. 2131/93, bør derfor fraviges.

(6) Hvis afhentningen af rug forsinkes med over fem dage eller hvis frigivelsen af en af de krævede sikkerhedsstillelser udsættes på grund af forhold, som må tilskrives interventionsorganet, bør erstatninger betales af den berørte medlemsstat.

(7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det tyske interventionsorgan indleder en løbende licitation for udførsel af rug, som det ligger inde med, på de i forordning (EØF) nr. 2131/93 fastsatte betingelser, jf. dog bestemmelserne i nærværende forordning.

Artikel 2

1. Licitationen omfatter maksimalt 1 200 000 tons rug til udførsel til alle tredjelande, undtagen Albanien, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Bosnien-Hercegovina, Bulgarien, Estland, Færøerne, Georgien, Island, Kasakhstan, Kirgisistan, Kroatien, Letland, Liechtenstein, Litauen, Moldova, Norge, Polen, Rumænien, Rusland, Schweiz, Serbien og Montenegro, Slovakiet, Slovenien, Tadsjikistan, Tjekkiet, Turkmenistan, Ukraine, Ungarn og Usbekistan,.

2. Den i stk. 1 omhandlede mængde rug er oplagret på de i bilag I nævnte steder.

Artikel 3

1. Ved udførsel i medfør af nærværende forordning anvendes der hverken eksportrestitution eller eksportafgift eller månedlig forhøjelse.

2. Artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2131/93 anvendes ikke.

3. Uanset artikel 16, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2131/93 er den pris, der skal betales for udførsel, lig med den i budet anførte pris uden månedlig forhøjelse.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 191 af 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT L 187 af 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 301 af 17.10.1992, s. 17.

⁽⁶⁾ EFT L 104 af 27.4.1996, s. 13.

⁽⁷⁾ EFT L 329 af 14.12.2001, s. 20.

⁽⁸⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 23.

⁽⁹⁾ EFT L 164 af 22.6.2002, s. 11.

⁽¹⁰⁾ EFT L 280 af 18.10.2002, s. 3.

Artikel 4

1. Eksportlicenserne er gyldige fra deres udstedelsesdato, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2131/93, til udgangen af den fjerde måned efter nævnte dato.

2. Bud, der afgives i forbindelse med den licitation, der er indledt i henhold til nærværende forordning, må ikke ledsages af eksportlicensansøgninger, der indgives efter artikel 49 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 ⁽¹⁾.

Artikel 5

1. Uanset artikel 7, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 2131/93 udløber fristen for indgivelse af bud til den første dellicitation den 22. maj 2003, kl. 9.00 (belgisk tid).

2. Fristen for indgivelse af bud til de efterfølgende dellicitationer udløber hver torsdag, kl. 9.00 (belgisk tid).

3. Fristen for indgivelse af bud til den sidste dellicitation udløber den 27. maj 2004, kl. 9.00 (belgisk tid).

4. Buddene skal indgives til det tyske interventionsorgan.

Artikel 6

1. Interventionsorganet, lagerholderen og tilslagsmodtageren, såfremt denne (dette) ønsker det, udtager efter fælles aftale inden udlagringen eller på tidspunktet for denne alt efter tilslagsmodtagerens valg kontradiktoriske prøver i hinandens nærværelse med en sådan hyppighed, at der mindst udtages en prøve for hver 500 tons, og lader prøverne analysere. Interventionsorganet kan lade sig repræsentere ved en befuldmægtiget, hvis denne dog ikke er lagerholderen.

Udtagningen og analysen af prøverne foretages inden for en frist på syv arbejdsdage fra datoen for tilslagsmodtagerens anmodning herom eller inden for en frist på tre arbejdsdage, hvis prøveudtagningen foretages ved udlagringen.

Analyseresultaterne meddeles til Kommissionen i tilfælde af tvist.

2. Tilslagsmodtageren skal acceptere partiet, som det foreligger, hvis det af det endelige analyseresultat fremgår, at kvaliteten er

- a) over den kvalitet, der er tilkendegivet i licitationsbekendtgørelsen
- b) højere end minimumskravene for intervention, men lavere end den kvalitet, der er beskrevet i licitationsbekendtgørelsen, idet forskellen dog skal ligge inden for en margen på:
 - 1 kg/hl for rumvægten, som dog ikke må være på under 68 kg/hl
 - 1 procentpoint for vandindholdet

— 0,5 procentpoint for urenheder som omhandlet i henholdsvis punkt B.2 og B.4 i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 824/2000 ⁽²⁾, og

— 0,5 procentpoint for urenheder som omhandlet i punkt B.5 i bilaget til forordning (EF) nr. 824/2000, uden at de deri tilladte procentsatser for skadelige kerner og meldrøje dog derved ændres.

Hvis enderesultatet af analyserne af prøverne viser en kvalitet, der er højere end minimumskravene for intervention, men lavere end den kvalitet, der er beskrevet i licitationsbekendtgørelsen, og forskellen overskrider den i første afsnit, litra b), omhandlede margen, kan tilslagsmodtageren:

- enten acceptere partiet, som det foreligger
- eller afvise at overtage det pågældende parti.

I det i andet afsnit, andet led, omhandlede tilfælde frigøres tilslagsmodtageren først fra alle sine forpligtelser for det pågældende parti, herunder sikkerhedsstillelserne, efter at han straks har informeret Kommissionen og interventionsorganet under anvendelse af formularen i bilag II.

Hvis enderesultatet af analyserne af prøverne viser en kvalitet, der er lavere end minimumskravene for intervention, må tilslagsmodtageren ikke afhente det pågældende parti. Han frigøres først fra alle sine forpligtelser for det pågældende parti, herunder sikkerhedsstillelserne, efter at han straks har informeret Kommissionen og interventionsorganet under anvendelse af formularen i bilag II. I de i stk. 2, andet afsnit, andet led, og tredje afsnit, omhandlede tilfælde, kan tilslagsmodtageren anmode interventionsorganet om at levere et andet parti interventionsrug af den fastsatte kvalitet uden yderligere udgifter. I så fald frigives sikkerheden ikke. Udskiftningen af partiet skal finde sted højst tre dage efter tilslagsmodtagerens anmodning herom. Tilslagsmodtageren informerer straks Kommissionen herom under anvendelse af formularen i bilag II.

3. Hvis tilslagsmodtageren efter en periode på højst en måned fra datoen for hans første anmodning om udskiftning af partiet endnu ikke har modtaget et parti af den fastsatte kvalitet efter gentagne udskiftninger, frigøres han for alle sine forpligtelser, herunder sikkerhedsstillelserne, efter at han straks har informeret Kommissionen og interventionsorganet under anvendelse af formularen i bilag II.

4. Hvis udlagringen af rugen finder sted, inden analyseresultaterne foreligger, bæres alle risici af tilslagsmodtageren fra tidspunktet for partiets afhentning, uden at dette dog indskrænker de klagemuligheder, som tilslagsmodtageren måtte have over for lagerholderen.

5. Udgifterne til prøveudtagning og analyser som omhandlet i stk. 1, undtagen de i stk. 2, tredje afsnit, omhandlede udgifter, hvor det endelige resultat af analyserne viser, at kvaliteten ligger under minimumskvalitetskravene til intervention, påhviler Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) for én analyse pr. 500 tons, undtagen udgifterne til overførsel fra én silo til en anden. Udgifterne til overførsel fra én silo til en anden og udgifterne til eventuelle yderligere analyser, som tilslagsmodtageren måtte ønske foretaget, afholdes af denne.

⁽¹⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 100 af 20.4.2000, s. 31.

Artikel 7

Uanset artikel 12 i forordning (EØF) nr. 3002/92 skal dokumenter vedrørende salg af rug efter nærværende forordning og specielt eksportlicensen, den i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 3002/92 omhandlede udlagringsanvisning, udførselsangivelsen og eventuelt kontroleksemplar T5 være forsynet med en af følgende angivelser:

- Centeno de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) nº 864/2003
- Rug fra intervention uden restitutionsydelse eller -avgift, forordning (EF) nr. 864/2003
- Interventionsroggen ohne Anwendung von Ausfuhrerstattung oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 864/2003
- Σικαλη παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 864/2003
- Intervention rye without application of refund or tax, Regulation (EC) No 864/2003
- Seigle d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) nº 864/2003
- Segala d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 864/2003
- Rogge uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 864/2003
- Centeio de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 864/2003
- Interventioruista, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 864/2003
- Interventionsråg, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 864/2003.

Artikel 8

1. Den sikkerhed, der er stillet efter artikel 13, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2131/93, frigives, så snart eksportlicenserne er udstedt til tilslagsmodtagerne.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

2. Uanset artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2131/93 stilles der i forbindelse med forpligtelsen til at udføre rug en sikkerhed svarende til forskellen mellem den interventionspris, der var gældende på licitationsdagen, og tilslagsprisen, dog ikke under 70 EUR/t. Halvdelen af dette beløb stilles ved licensudstedelsen og anden halvdel inden kornets afhentning.

3. Uanset artikel 15, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3002/92 frigives den del af denne sikkerhed, der er stillet ved licensudstedelsen, senest 20 arbejdsdage efter den dato, hvor tilslagsmodtageren godtgør, at det afhentede korn har forladt Fællesskabets toldområde.

4. Uanset artikel 17, stk. 3, andet led, i forordning (EØF) nr. 2131/93 frigives det resterende beløb senest 15 arbejdsdage efter den dato, hvor tilslagsmodtageren fører de i artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999⁽¹⁾ omhandlede beviser.

5. Bortset fra behørigt begrundede undtagelsestilfælde, bl.a. ved indledning af en administrativ undersøgelse, vil enhver frigivelse af de i stk. 1, 3 og 4 omhandlede sikkerhedsstillelser efter udløbet af de i samme stykker anførte frister resultere i en erstatning fra medlemsstaten på 0,015 EUR pr. 10 tons pr. dags forsinkelse.

Denne erstatning finansieres ikke af EUGFL.

Artikel 9

Det tyske interventionsorgan underretter Kommissionen om de modtagne bud senest to timer efter udløbet af sidste frist for indgivelse af bud. De fremsendes ved anvendelse af formularen i bilag III.

Artikel 10

Forordning (EF) nr. 2441/2001 og (EF) nr. 1080/2002 ophæves.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.

BILAG I

(tons)	
Oplagringssteder	Mængde
Schleswig-Holstein/Hamburg/Niedersachsen/ Bremen/Mecklenburg-Vorpommern	549 191
Nordrhein-Westfalen/Hessen/Rheinland-Pfalz/ Saarland/Baden-Württemberg/Bayern	37 934
Berlin/Brandenburg/Sachsen-Anhalt/Sachsen/ Thüringen	612 746

BILAG II

Meddelelse om afvisning og en eventuel udskiftning af partier i forbindelse med den løbende licitation for udførsel af rug, som det tyske interventionsorgan ligger inde med, til visse tredjelande

(Artikel 6 i forordning (EF) nr. 864/2003)

- Tilslagsmodtagers navn:
- Licitationsdato:
- Dato for tilslagsmodtagers afvisning af partiet:

Parti nr.	Mængde (tons)	Silonens adresse	Begrundelse for afvisning af overtagelse
			<ul style="list-style-type: none"> — egenvægt (kg/hl) — % af spirede kerner — % andre urenheder (Schwarzbesatz) — % bestanddele, som ikke er mangelfri kornkerner — andet

Bemærk: Sendes til GD AGRI (C1):

- fax (32-2) 296 49 56
- (32-2) 295 25 15.

BILAG III

Løbende licitation for udførsel af rug, som det tyske interventionsorgan ligger inde med, til visse tredjelande

(Forordning (EF) nr. 864/2003)

1	2	3	4	5	6	7
Nummerering af bydende	Parti nr.	Mængde (t)	Pris budt ⁽¹⁾ (EUR/t)	Tillæg (+) Fradrag (-) (EUR/t) (p.m.)	Kommercielle omkostninger (EUR/t)	Bestemmelsessted
1						
2						
3						
osv.						

⁽¹⁾ Denne pris omfatter tillæggene eller fradragene for det parti, budtet vedrører.

Bemærk: Sendes til GD AGRI (C/1):

— fax (32-2) 296 49 56

(32-2) 295 25 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 865/2003

af 19. maj 2003

om tilføjelse til bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 (Cítricos Valencianos eller Cítrics Valencians)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 692/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 og 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Spanien har i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2081/92 tilsendt Kommissionen en ansøgning om registrering af »Cítricos Valencianos« eller »Cítrics Valencians« som beskyttet geografisk betegnelse.
- (2) Det er, jf. artikel 6, stk. 1, i nævnte forordning, blevet konstateret, at ansøgningerne er i overensstemmelse med forordningen, og at de indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i artikel 4 deri.
- (3) Kommissionen har ikke i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2081/92 modtaget nogen indsigelser, efter at betegnelsen, som fremgår af bilaget til nærværende forordning, er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾.

(4) Betegnelsen er derfor berettiget til optagelse i registeret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser og dermed også til EF-beskyttelse som beskyttet geografisk betegnelse.

(5) Bilaget til denne forordning supplerer bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 617/2003 ⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den betegnelse, der er anført i bilaget til nærværende forordning, tilføjes i bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96, og betegnelsen optages i registeret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som beskyttet geografisk betegnelse (BGB), jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 99 af 17.4.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 204 af 28.8.2002, s. 6 (Cítricos Valencianos eller Cítrics Valencians).

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 18.12.1996, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 89 af 5.4.2003, s. 3.

BILAG

PRODUKTER I TRAKTATENS BILAG I BEREGNET TIL KONSUM

Frugt, grøntsager og korn

SPANIEN

Cítricos Valencianos eller Cítricos Valencians (BGB).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 866/2003**af 19. maj 2003****om 18. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indfrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 742/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 1, første led, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 indeholder en liste over de personer, grupper og enheder, der ifølge forordningen er omfattet af indfrysningen af penge-midler og økonomiske ressourcer.

- (2) Den 10. april 2003 besluttede sanktionskomitéen at ændre listen over de personer, grupper og enheder, som indfrysningen af midler og økonomiske ressourcer gælder, og den 25. april 2003 besluttede den at foretage tekniske ændringer til listen, og bilag I bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

På Kommissionens vegne
Christopher PATTEN
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 106 af 29.4.2003, s. 16.

BILAG

I bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 foretages følgende ændringer:

- 1) »Ali, Yusaf Ahmed, Hallbybybacken 15, 70 Spanga, Sverige, født den 20.11.1974« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Ali Ahmed Yusaf (alias Ali Galoul), Krålingegränd 33, S-16362 Spånga, Sverige; født den 20.11.1974; fødested: Garbaharey, Somalia; nationalitet: svensk; pasnr.: svensk pas 1041635; nationalt identitetsnr.: 741120-1093«.

- 2) »Al-Kadr, Ahmad Said (alias Al-Kanadi, Abu Abd A1-Rahman); født den 1.3.1948, Kairo, Egypten; menes at have egyptisk og canadisk statsborgerskab« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Ahmad Sa'id Al-Kadr; født den 1.3.1948; fødested: Kairo, Egypten; nationalitet: canadisk og formodentlig egyptisk statsborger«.

- 3) »Aouadi, Mohamed Ben Belgacem (alias Aouadi, Mohamed Ben Belkacem); født den 12.11.1974; fødested: Tunesien; adresse: Via A. Masina 7, Milano, Italien; skatteregistreringsnr.: DAOMMD74T11Z352Z« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Aoudi Mohamed ben Belgacem Ben Abdallah (alias Aouadi, Mohamed Ben Belkacem), a) Via A. Masina 7, Milano, Italien, b) Via Dopini 3, Gallarati, Italien; født den 12.11.1974, fødested: Tunis, Tunesien; nationalitet: tunesisk; pasnr. L 191609 udstedt den 28.2.1996; nationalt identitetsnr.: 04643632 udstedt den 18.6.1999; skatteregistreringsnr.: DAOMMD74T11Z352Z. Øvrige oplysninger: Hans mors navn er Bent Ahmed Ourida«.

- 4) »Essid, Sami Ben Khemais; født den 10.2.1968; fødested: Tunesien; adresse: Via Dubini 3, Gallarate (VA), Italien; skatteregistreringsnr.: SSDSBN68B10Z352F« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Essid Sami Ben Khemais Ben Salah (alias a) Omar El Mouhajer b) Saber), Via Dubini 3, Gallarate (VA), Italien; født den 10.2.1968; fødested: Menzel Jemil Bizerte, Tunesien; nationalitet: tunesisk; pasnr.: K/929139 udstedt den 14.2.1995; nationalt identitetsnr.: 00319547 udstedt den 8.12.1994; skatteregistreringsnr.: SSDSBN68B10Z352F. Øvrige oplysninger: Hans mors navn er Saidani Beya«.

- 5) »Bin Muhammad, Ayadi Chafiq (alias Ayadi Shafiq, Ben Muhammad; alias Ayadi Chafik, Ben Muhammad; alias Aiadi, Ben Muhammad; alias Aiady, Ben Muhammad), Helene Meyer Ring 10-1415-80809, München, Tyskland; 129 Park Road, London NW8, England; Chaussée de Lille 28, Moscron, Belgien; Darvingasse 1/2/58-60, Wien, Østrig; Tunesien; født den 21.1.1963, Safais (Sfax), Tunesien« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Ayadi Shafiq Ben Mohamed Ben Mohamed (alias a) Bin Muhammad, Ayadi Chafiq b) Ayadi Chafik, Ben Muhammad c) Aiadi, Ben Muhammad d) Aiady, Ben Muhammad e) Ayadi Shafiq Ben Mohamed f) Ben Mohamed, Ayadi Chafiq, g) Abou El Baraa, a) Helene Meyer Ring 10-1415-80809, München, Tyskland b) 129 Park Road, NW8, London, England c) Chaussée de Lille 28, Moscron, Belgien d) Darvingasse 1/2/58-60, Wien, Østrig; født den 21.3.1963; fødested: Sfax, Tunesien; nationalitet: tunesisk, bosnisk, østrigsk; pasnr.: E 423362 udstedt i Islamabad den 15.5.1988; nationalt identitetsnr.: 1292931. Øvrige oplysninger: Hans mors navn er Medina Abid; han opholder sig p.t. i Irland«.

- 6) »Bouchoucha, Mokhtar (alias Bushusha, Mokhtar); født den 13.10.1969; fødested: Tunesien; adresse: Via Milano 38, Spinadesco (CR), Italien; skatteregistreringsnr.: BCHMHT69R13Z352T« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Bouchoucha Mokhtar Ben Mohamed Ben Mokhtar (alias Bushusha, Mokhtar), Via Milano 38, Spinadesco (CR), Italien; født den 13.10.1969; fødested: Tunis, Tunesien; nationalitet: tunesisk; pasnr.: K/754050 udstedt den 26.5.1999; nationalt identitetsnr.: 04756904 udstedt den 14.9.1987; skatteregistreringsnr.: BCHMHT69R13Z352T. Øvrige oplysninger: Hans mors navn er Bannour Hedia«.

- 7) »Charaabi, Tarek (alias Sharaabi, Tarek); født den 31.3.1970; fødested: Tunesien; adresse: Viale Bligny 42, Milano, Italien; skatteregistreringsnr.: CHRTRK70C31Z352U« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Charaabi Tarek Ben Bechir Ben Amara (alias a) Sharaabi, Tarek b) Haroun, Frank), Viale Bligny 42, Milano, Italien; født den 31.3.1970; fødested: Tunis, Tunesien; nationalitet: tunesisk; pasnr.: L 579603 udstedt i Milano den 19.11.1997; nationalt identitetsnr.: 007-99090; skatteregistreringsnr.: CHRTRK70C31Z352U. Øvrige oplysninger: Hans mors navn er Charaabi Hedia«.

- 8) »Darkazanli, Mamoun, Uhenhorser Weg 34, D-22085 Hamburg, Tyskland; født den 4.8.1958, Aleppo, Syrien; pasnr. 1310636262 (Tyskland)« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Mamoun Darkazanli (alias a) Abu Ilyas b) Abu Ilyas Al Suri c) Abu Luz), Uhlenhorster Weg 34, D-22085 Hamburg, Tyskland; født den 4.8.1958; fødested: Damaskus, Syrien; nationalitet: syrisk og tysk; pasnr.: 1310636262 (Tyskland), udløber den 29.10.2005; nationalt identitetsnr.: tysk identitetskortnr. 1312072688, udløber den 20.8.2011«.

- 9) »Hijazi, Riad (alias Hijazi, Raed M.; alias Al-Hawen, Abu-Ahmad; alias Almaghribi, Rashid (The Moroccan); alias Al-Amriki, Abu-Ahmad (The American); alias Al-Shahid, Abu-Ahmad), Jordan; født i 1968, Californien, USA; SSN: 548-91-5411« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Ri'ad (Raed) Muhammad Hasan Muhammad Hijazi (alias a) Hijazi, Raed M. b) Al-Hawen, Abu-Ahmad c) Al-Shahid, Abu-Ahmad d) Al-Maghribi, Rashid (The Moroccan) e) Al-Amriki, Abu-Ahmad (The American)); født den 30.12.1968; fødested: Californien, USA; nationalitet: jordansk statsborger, nationalt identitetsnr.: SSN: 548-91-5411, nationalt nr. 9681029476; øvrige oplysninger: oprindeligt fra Ramlah; bopæl i Jordan — al-Shumaysani (Sheisani) (Amman-området), bag fagforeningernes kompleks«.

- 10) »Himmat, Ali Ghaleb, Via Posero 2, CH-6911 Campione d'Italia, Schweiz; født den 16.6.1938; fødested: Damaskus, Syrien; schweizisk og tunesisk statsborger« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Ali Ghaleb Himmat, Via Posero 2, CH-6911 Campione D'Italia, Italien; født den 16.6.1938; fødested: Damaskus, Syrien; nationalitet: schweizisk«.

- 11) »Huber, Albert Friedrich Armand (alias Huber, Ahmed), Mettmenstetten, Schweiz, født i 1927« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Armand Albert Friedrich Huber (alias Huber, Ahmed), Rossimattstrasse 33, CH-3074 Muri b. Bern, Schweiz; født i 1927; nationalitet: schweizisk«.

- 12) »Abu Zubaydah (alias Abu Zubaida, Abd Al-Hadi Al Wahab, Zain Al-Abidin Muhahhad Husain, Zayn Al-Abidin Muhammad Husain, Tariq); født den 12.3.1971, Riyadh, Saudi-Arabien« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Zayn al-Abidin Muhammad Husayn (alias a) Abu Zubaida b) Abd Al-Hadi Al-Wahab c) Zain Al-Abidin Muhahhad Husain d) Zain Al-Abidin Muhahhad Husain e) Abu Zubaydah f) Tariq); født den 12.3.1971; fødested: Riyadh, Saudi-Arabien; nationalitet: menes at være saudiarabisk og palæstinensisk statsborger; pasnr.: indehaver af egyptisk pasnr. 484824 udstedt den 18.1.1984 på den egyptiske ambassade i Riyadh; øvrige oplysninger: arbejder tæt sammen med Usama bin Laden og hjælper terrorister med at bevæge sig fra sted til sted«.

- 13) »Nasreddin, Ahmed Idris (alias Nasreddin, Ahmad I.; alias Nasreddin, Hadj Ahmed; alias Nasreddine, Ahmed Idriss); Corso Sempione 69, 20149 Milano, Italien; 1 via delle Scuole, 6900 Lugano, Schweiz; Piazzale Biancamano, Milano, Italien; Rue De Cap Spartel, Tanger, Marokko; født den 22.11.1929; fødested: Adi Ugri, Etiopien; italiensk skatteregistreringsnr.: NSRDRS29S22Z315Y« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Nasreddin Ahmed Idris (alias a) Nasreddin, Ahmad I. b) Nasreddin, Hadj Ahmed c) Nasreddine, Ahmed Idriss d) Ahmed Idris Nasreddin, a) Corso Sempione 69, I-20149 Milano, Italien, b) Piazzale Biancamano, Milano, Italien, c) Rue de Cap Spartel, Tanger, Marokko, d) 10, Rmilat, Villa Nasreddin i Tanger, Marokko; født den 22.11.1929; fødested: Adi Ugri, Etiopien (nu Eritrea); nationalitet: italiensk; nationalt identitetsnr.: italiensk identitetskortnr. AG 2028062 (udløber den 7.9.2005); udenlandsk identitetskortnr.: K 5249; italiensk skatteregistreringsnr.: NSRDRS29S22Z315Y. Øvrige oplysninger: I 1994 forlod Nasreddin sin bopæl i Via delle Scuole 1, CH-6900 Lugano, Schweiz, og flyttede til Marokko«.

- 14) »Mansour, Mohamed (alias Al-Mansour, dr. Mohamed), Ob. Heslibachstrasse 20, Kusunacht, Schweiz; Zürich, Schweiz; født i 1928, fødested: Egypten eller De Forenede Arabiske Emirater« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Mansour Mohamed (alias Al-Mansour, Dr. Mohamed), Obere Heslibachstrasse 20, CH-8700 Kuesnacht, ZH (Zürich), Schweiz; født den 30.8.1928; fødested: a) Egypten eller b) De Forenede Arabiske Emirater; nationalitet: schweizisk«.

- 15) »Nada, Youssef (alias Nada, Youssef M.) (alias Nada, Youssef Mustafa), Via Arogno 32, 6911 Campione d'Italia, Italien; Via per Arogno 32, CH-6911 Campione d'Italia, Schweiz; Via Riasc 4, CH-6911 Campione d'Italia I, Schweiz; født den 17.5.1931 eller den 17.5.1937; fødested: Alexandria, Egypten; tunesisk statsborger« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:

»Nada Youssef Mustafa (alias a) Nada, Youssef, b) Nada, Youssef M.), a) Via Arogno 32, 6911 Campione d'Italia, Italien, b) Via per Arogno 32, CH-6911 Campione d'Italia, Italien, c) Via Riasc 4, CH-6911 Campione d'Italia I, Italien; født den a) 17.5.1931 eller b) 17.5.1937; fødested: Alexandria, Egypten; nationalt identitetsnr.: italiensk identitetskortnr. AE 1111288 (udløber den 21.3.2005)«.

- 16) »Abdul Rahman Yasin (alias Taha, Abdul Rahman S.; alias Taher, Abdul Rahman S.; alias YASIN, Abdul Rahman Said; alias Yasin, Aboud); født den 10.4.1960, Bloomington, Indiana, USA; SSN 156-92-9858 (USA); pasnr. 27082171 (USA (udstedt den 21.6.1992 i Amman, Jordan)) eller pasnr. M0887925 (Irak); amerikansk statsborgerskab« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:
- »Abdul Rahman Yasin (alias a) Taha, Abdul Rahman S. b) Taher, Abdul Rahman S. c) Yasin, Abdul Rahman Said d) Yasin, Aboud); født den 10.4.1960; fødested: Bloomington, Indiana, USA; nationalitet: amerikansk; pasnr.: a) 27082171 (USA (udstedt den 21.6.1992 i Amman, Jordan)), b) M0887925 (Irak); nationalt identitetsnr.: SSN 156-92-9858 (USA); øvrige oplysninger: Abdul Rahman Yasin opholder sig i Irak«.
- 17) »Mansour-Fattouh, Zeinab, Zurich, Schweiz« under overskriften »fysiske personer« erstattes med følgende:
- »Mansour Fattouh Zeinab, Obere Heslibachstrasse 20, CH-8700 Kuesnacht, ZH, Schweiz; født den 7.5.1933«.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 867/2003**af 19. maj 2003****om fastsættelse af mindstesalgpriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den tredje licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 596/2003**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse mængder oksekød er blevet udbudt til salg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 596/2003 ⁽³⁾.
- (2) I henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79 af 4. oktober 1979 om gennemførelsesbestemmelser for afsætning af oksekød, som interventionsorganerne har opkøbt, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 216/69 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95 ⁽⁵⁾, skal mindstesalgpriserne for kød udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de modtagne bud.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mindstesalgpriser for oksekød i forbindelse med den tredje licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 596/2003, og for hvilken indleveringsfristen udløb den 12. maj 2003, fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 85 af 2.4.2003, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 251 af 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 248 af 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DANMARK	— Forfjerdinger	—
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	—
	— Vorderviertel	750
ESPAÑA	— Cuartos traseros	1 350
	— Cuartos delanteros	750
FRANCE	— Quartiers arrière	—
	— Quartiers avant	701
ITALIA	— Quarti anteriori	701
ÖSTERREICH	— Vorderviertel	—

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Bonelss beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Hinterhese (INT 11)	—
	— Kugel (INT 12)	—
	— Oberschale (INT 13)	—
	— Unterschale (INT 14)	—
	— Hüfte (INT 16)	2 500
	— Roastbeef (INT 17)	4 510
	— Lappen (INT 18)	—
	— Hochrippe (INT 19)	—
	— Vorderviertel (INT 24)	—
ESPAÑA	— Lomo de intervención (INT 17)	—
	— Paleta de intervención (INT 22)	—
	— Pecho de intervención (INT 23)	—
	— Cuarto delantero de intervención (INT 24)	—

FRANCE	— Tranche grasse d'intervention (INT 12)	—
	— Tranche d'intervention (INT 13)	—
	— Semelle d'intervention (INT 14)	2 321
	— Rumsteck d'intervention (INT 16)	—
	— Faux-filet d'intervention (INT 17)	—
	— Flanchet d'intervention (INT 18)	—
	— Épaule d'intervention (INT 22)	—
	— Poitrine d'intervention (INT 23)	—
	— Avant d'intervention (INT 24)	—
	IRELAND	— Intervention shoulder (INT 22)
— Intervention forequarter (INT 24)		—
ITALIA	— Girello d'intervento (INT 14)	—
	— Filetto d'intervento (INT 15)	—
	— Scamone (INT 16)	—
	— Roastbeef d'intervento (INT 17)	—
NEDERLAND	— Interventieschouder (INT 22)	—
	— Interventieborst (INT 23)	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 868/2003
af 19. maj 2003

**om fastsættelse af mindstesalgpriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den tredje licitation,
som er omhandlet i forordning (EF) nr. 604/2003**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse mængder oksekød er blevet udbudt til salg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 604/2003 ⁽³⁾.
- (2) I henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79 af 4. oktober 1979 om gennemførelsesbestemmelser for afsætning af oksekød, som interventionsorganerne har opkøbt, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 216/69 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95 ⁽⁵⁾, skal mindstesalgpriserne for kød udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de modtagne bud.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mindstesalgpriser for oksekød i forbindelse med den tredje licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 604/2003, og for hvilken indleveringsfristen udløb den 13. maj 2003, fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 86 af 3.4.2003, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 251 af 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 248 af 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnina kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DEUTSCHLAND	— Vorderviertel	601
FRANCE	— Quartiers avant	—
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	—

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

FRANCE	— Flanchet d'intervention (INT 18)	—
	— Épaule d'intervention (INT 22)	—
	— Avant d'intervention (INT 24)	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 869/2003
af 19. maj 2003
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Såfremt priserne i Fællesskabet ligger over verdensmarkedspriserne, kan forskellen mellem disse priser i henhold til artikel 3 i forordning nr. 136/66/EØF ved udførsel af olivenolie til tredjelande udlignes ved en restitution.
- (2) Bestemmelserne for fastsættelse og ydelse af eksportrestitutionerne ved olivenolie er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 616/72 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2962/77 ⁽⁴⁾.
- (3) I henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen være den samme for hele Fællesskabet.
- (4) I henhold til artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen fastsættes under hensyntagen til situationen og udviklingstendenserne for priserne på olivenolie og de disponible mængder på Fællesskabets marked og for priserne på olivenolie på verdensmarkedet. Såfremt situationen på verdensmarkedet imidlertid ikke gør det muligt at fastslå de gunstigste noteringer for olivenolie, kan der dog tages hensyn til prisen på dette marked for de vigtigste konkurrerende vegetabiliske olier og til den forskel, der i en repræsentativ periode konstateres mellem denne pris og prisen på olivenolie. Restitutionsbeløbet kan ikke overstige forskellen mellem prisen på olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet,

eventuelt justeret med omkostningerne ved at eksportere produktet til verdensmarkedet.

- (5) I medfør af artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, litra b), i forordning nr. 136/66/EØF kan det bestemmes, at restitutionen fastsættes ved licitation. Licitationen vedrører restitutionsbeløbet og kan begrænses til visse modtagerlande, mængder, kvaliteter og præsentationer.
- (6) I henhold til artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 136/66/EØF kan restitutionen for olivenolie fastsættes på forskellige niveauer alt efter bestemmelsesstedet, når verdensmarkedssituationen eller de særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt.
- (7) Restitutionen skal fastsættes mindst én gang om måneden. Hvis det er påkrævet, kan den ændres i mellemtiden.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for olivenolie og især på prisen for olivenolie inden for Fællesskabet og på markederne i tredjelande og i Grækenland fører til at fastsætte restitutionerne til de i bilaget angivne beløb.
- (9) Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel til tredjelande af de i artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. maj 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 78 af 31.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 348 af 30.12.1977, s. 53.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. maj 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

Produktkode	Destination	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1509 10 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 10 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/39/EF

af 15. maj 2003

om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage propineb og propyzamid som aktive stoffer

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/31/EF⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2266/2000⁽⁴⁾, skal der opstilles en liste over aktive stoffer, som skal vurderes med henblik på deres eventuelle optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Listen omfatter propineb og propyzamid.
- (2) Virkningerne af disse aktive stoffer på menneskers sundhed og miljøet er blevet vurderet i henhold til forordning (EØF) nr. 3600/92 for en række anvendelsesformål, som anmelderne har foreslået. Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 933/94 af 27. april 1994 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 3600/92 for så vidt angår aktive stoffer i plantebeskyttelsesmidler og udpegning af rapporterende medlemsstater⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2230/95⁽⁶⁾, blev følgende rapporterende medlemsstater udpeget, og de har forelagt Kommissionen deres vurderingsrapporter og henstillinger i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 3600/92: propineb: rapporterende medlemsstat Italien, alle relevante oplysninger blev forelagt den 17. juli 1996; propyzamid: rapporterende medlemsstat Sverige, alle relevante oplysninger blev forelagt den 19. maj 1998.
- (3) Vurderingsrapporterne er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed.
- (4) Under hensyn til en mulig ugunstig beslutning om propineb afholdt Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 4, i direktiv 91/414/EØF et trepartsmøde med hovedanmelderen og den rapporterende medlemsstat den 4. december 1997. Hovedanmelderen forelagde yderligere oplysninger for at imødegå de oprindelige bekymringer.
- (5) Behandlingen af alle aktive stoffer blev afsluttet den 26. februar 2003 med Kommissionens reviderede vurderingsrapporter om propineb og propyzamid.
- (6) Ved behandlingen af propyzamid blev der ikke fastslået uafklarede spørgsmål eller problemer, der ville have krævet høring af Den Videnskabelige Komité for Planter.
- (7) Rapporten om propineb og yderligere oplysninger blev også forelagt Den Videnskabelige Komité for Planter til særskilt høring. Den Videnskabelige Komité blev anmodet om at vurdere og udtale sig om langtidseksponering for fugle og om den passende dyremodel, der skal anvendes til at aflede den acceptable daglige indtagelse (ADI) og den acceptable eksponering for brugere (AOEL). Komitéen udpegede i sin udtalelse⁽⁷⁾ en række forhold, hvor risici af propineb for fugle og af propineb og metabolitten PTU for vildtlevende pattedyr ikke er blevet tilstrækkeligt vurderet, og den pegede også på muligheder for at forbedre risikovurderingen. Komitéen fremhævede også behovet for en klar tilkendegivelse af og begrundelse for alle slutpunkter, data, antagelser og begrundelser, der blev anvendt ved risikovurderingen. Komitéen mente, at rotten er en passende art til afledning af ADI og AOEL. Under behandlingen og udarbejdelsen af dette direktiv og i den reviderede vurderingsrapport blev der taget hensyn til den videnskabelige komité's henstillinger. Efter at hovedanmelderen siden fremlagde de manglende oplysninger, som er blevet evalueret af den rapporterende medlemsstat, konkluderede medlemsstaterne i den stående komité, at risikoen for fugle og vildtlevende pattedyr vil være acceptabel, hvis der anvendes passende risikoreducerende foranstaltninger.
- (8) Det fremgår af forskellige undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder propineb og propyzamid, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/414/EØF især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Disse aktive stoffer bør derfor optages i bilag I for at sikre, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder de pågældende aktive stoffer, i alle medlemsstater finder sted i overensstemmelse med direktivet.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 101 af 23.4.2003, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 259 af 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 107 af 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT L 225 af 22.9.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ Udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Planter om specifikke spørgsmål fra Kommissionen vedrørende evaluering af propineb i forbindelse med Rådets direktiv 91/414/EØF (SCP/PROPINEB/002-Endelig, vedtaget den 8. november 2001).

- (9) Kommissionens reviderede rapport er en forudsætning for, at medlemsstaterne korrekt kan gennemføre en række afsnit af de ensartede principper, der er fastlagt i direktiv 91/414/EØF. Det bør derfor fastsættes, at medlemsstaterne opbevarer de endelige reviderede rapporter, så de er tilgængelige for eventuelle parter, bortset fra fortrolige oplysninger.
- (10) Før et aktivt stof optages i bilag I, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig på de nye krav, som optagelsen medfører.
- (11) Medlemsstaterne bør efter optagelsen have en rimelig frist til at gennemføre bestemmelserne i direktiv 91/414/EØF vedrørende plantebeskyttelsesmidler, der indeholder propineb og propyzamid, og til at tage eksisterende godkendelser op til fornyet overvejelse for at sikre, at betingelserne for disse aktive stoffer i bilag I til direktiv 91/414/EØF opfyldes. Der bør afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier for hvert plantebeskyttelsesmiddel i overensstemmelse med de ensartede principper i direktiv 91/414/EØF.
- (12) Der bør derfor foretages ændringer i direktiv 91/414/EØF.
- (13) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. september 2004 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender bestemmelserne fra den 1. oktober 2004.

Bestemmelserne skal ved offentliggørelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne tager godkendelsen af hvert plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder propineb eller propyzamid, op til fornyet behandling for at sikre, at kravene for hvert af disse aktive stoffer i bilag I til direktiv 91/414/EØF er opfyldt. Om nødvendigt ændrer de eller trækker godkendelsen tilbage i henhold til direktiv 91/414/EØF inden den 30. september 2004.

2. For hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder propineb eller propyzamid, enten som det eneste aktive stof eller som et af flere aktive stoffer, som alle er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF pr. 31. marts 2004, nyvurderer medlemsstaterne produktet i overensstemmelse med de ensartede principper i bilag VI til direktiv 91/414/EØF på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til nævnte direktiv. På grundlag af den vurdering fastlægger medlemsstaterne, om produktet opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, litra b) til e), i direktiv 91/414/EØF. Om nødvendigt ændrer de eller trækker de godkendelsen af hvert sådan plantebeskyttelsesmiddel tilbage senest den 31. marts 2008.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft den 1. april 2004.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

I bilag I til direktiv 91/414/EØF indsættes følgende sidst i tabellen

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed (1)	Ikrafttrædelse	Optagelsens udløb	Særlige bestemmelser
»54	Propineb CAS-nr. 12071-83-9 (monomer), 9016-72-2 CIPAC-nr. 177	Polymer zink 1,2-propylenbis(dithiocarbamat)	Det tekniske aktive stof bør opfylde FAO's specifikationer	1. april 2004	31. marts 2014	Må kun tillades anvendt som fungicid Ved gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om propineb, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 26. februar 2003. Ved denne samlede vurdering: — bør medlemsstaterne være særligt opmærksomme på den potentielle kontaminering af grundvandet, når det aktive stof anvendes i områder med følsom jordbund og/eller ekstreme vejrforhold — bør medlemsstaterne være særligt opmærksomme på beskyttelsen af mindre pattedyr, vandorganismer og arthropoder, der ikke er målarter. Godkendelsesbetingelserne bør, hvis det er relevant, omfatte risikoreducerende foranstaltninger — bør medlemsstaterne observere forbrugernes akutte eksponeringssituation ved indtagelse med henblik på fremtidige revisioner af de maksimale restkoncentrationer
55	Propyzamid CAS-nr. 23950-58-5 CIPAC-nr. 315	3,5-dichloro-N-(1,1-dimethylprop-2-ynyl)benzamid	920 g/kg	1. april 2004	31. marts 2014	Må kun tillades anvendt som herbicid Ved gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om propyzamid, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 26. februar 2003. Ved denne samlede vurdering: — skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på beskyttelsen af brugerne, godkendelsesbetingelserne skal, hvis det er relevant, omfatte risikoreducerende foranstaltninger — skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på beskyttelsen af fugle og vildtlevende pattedyr, især hvis stoffet anvendes i yngleperioden. Godkendelsesbetingelserne bør, hvis det er relevant, omfatte risikoreducerende foranstaltninger.

(1) Den reviderede vurderingsrapport indeholder nærmere oplysninger om de aktive stoffers identitet og specifikationer.»

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 17. marts 2003

om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Socialistiske Republik Vietnam om ændring af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Vietnams regering om forebyggelse af svig i samhandelen med fodtøj

(2003/360/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har på Fællesskabets vegne ført forhandlinger med Den Socialistiske Republik Vietnam om en bilateral aftale i form af brevveksling om ændring af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Vietnams regering om forebyggelse af svig i samhandelen med fodtøj⁽¹⁾, der paraferedes den 4. august 1999 og har været midlertidigt i kraft siden den 1. januar 2000.
- (2) Aftalen i form af brevveksling bør godkendes på Fællesskabets vegne —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Socialistiske Republik Vietnam om ændring af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Vietnams regering om forebyggelse af svig i samhandelen med fodtøj godkendes på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2003.

På Rådets vegne

G. DRYS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2000, s. 13.

AFTALE I FORM AF BREVVEKSLING

mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Socialistiske Republik Vietnam om ændring af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Vietnams regering om forebyggelse af svig i samhandelen med fodtøj

A. Brev fra Fællesskabet

Bruxelles, den 6. maj 2003

Hr. ...

1. Jeg har den ære at henvise til forhandlingerne mellem vore respektive delegationer den 28. november 2002 med henblik på at ændre aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Vietnams regering om forebyggelse af svig i samhandelen med fodtøj, der har været anvendt midlertidigt siden den 1. januar 2000.
2. Som følge af disse forhandlinger blev det besluttet at ændre aftalememorandummet således:
 - a) Artikel 3, stk. 3, affattes således:
»Under forudsætning af en administrativ ordning, der indgås mellem Den Socialistiske Republik Vietnam og Fællesskabet, kan overførslen af disse oplysninger i elektronisk form erstatte udstedelsen af eksporttilladelser i papirform.«
 - b) Artikel 7, stk. 2, affattes således:
»Dette aftalememorandum anvendes indtil den 31. december 2004.«
3. Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De vil bekræfte, at Deres regering er indforstået med indholdet af denne skrivelse.

Modtag, hr. ..., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

På vegne af Det Europæiske Fællesskab

B. Brev fra regeringen for Den Socialistiske Republik Vietnam

Bruxelles, den 6. maj 2003

Hr. ...

Jeg har den ære hermed at anerkende modtagelsen af Deres skrivelse af 6. maj 2003 med følgende ordlyd:

- »1. Jeg har den ære at henvise til forhandlingerne mellem vore respektive delegationer den 28. november 2002 med henblik på at ændre aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Vietnams regering om forebyggelse af svig i samhandelen med fodtøj, der har været anvendt midlertidigt siden den 1. januar 2000.
2. Som følge af disse forhandlinger blev det besluttet at ændre aftalememorandummet således:
 - a) Artikel 3, stk. 3, affattes således:

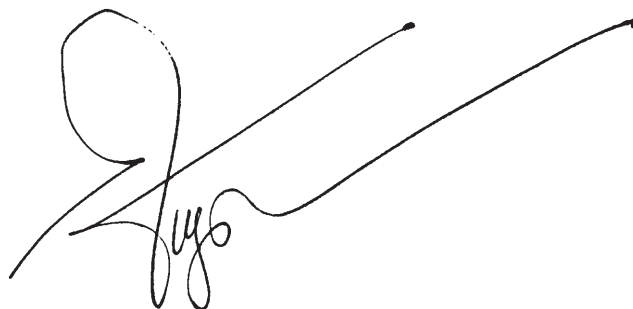
»Under forudsætning af en administrativ ordning, der indgås mellem Den Socialistiske Republik Vietnam og Fællesskabet, kan overførslen af disse oplysninger i elektronisk form erstatte udstedelsen af eksporttilladelser i papirform.«
 - b) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»Dette aftalememorandum anvendes indtil den 31. december 2004.«
3. Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De vil bekræfte, at Deres regering er indforstået med indholdet af denne skrivelse.«

Jeg har den ære at bekræfte, at min regering er indforstået med indholdet af denne skrivelse.

Modtag, hr. ..., forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

På vegne af regeringen for Den Socialistiske Republik
Vietnam

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 6. maj 2003

om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder

(meddelt under nummer K(2003) 1422)

(EØS-relevant tekst)

(2003/361/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

(1) I en beretning, som Kommissionen i 1992 forelagde Rådet, efter at Rådet (industri) på sit møde den 28. maj 1990 havde anmodet herom, havde Kommissionen foreslået at begrænse antallet af definitioner af små og mellemstore virksomheder, der anvendes på fællesskabsplan. Kommissionens henstilling 96/280/EF af 3. april 1996 vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder⁽¹⁾ var baseret på en forestilling om, at det kan skabe inkonsekvenser, at der findes forskellige definitioner på fællesskabsplan og på nationalt plan. Man fandt, at i et indre marked uden interne grænser bør behandlingen af virksomhederne være baseret på et sæt fælles regler. Det er så meget mere nødvendigt at fortsætte denne strategi, som der er en omfattende vekselvirkning mellem de nationale foranstaltninger og fællesskabsforanstaltningerne til støtte for mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er), f.eks. med hensyn til strukturfondene og inden for forskning, idet man også bør undgå, at Fællesskabet målretter sine foranstaltninger mod en bestemt kategori af SMV'er, og medlemsstaterne målretter deres mod en anden. Desuden fandt man, at hvis Kommissionen, medlemsstaterne, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) anvender samme definition, vil det styrke konsekvensen og effektiviteten i forbindelse med politikker, der har SMV'er som målgruppe, og dermed begrænse risikoen for konkurrenceforvridning.

(2) Henstilling 96/280/EF har fundet bred anvendelse i medlemsstaterne, og definitionen i bilaget dertil er bl.a. blevet overtaget i Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder⁽²⁾. Ud over den nødvendige tilpasning til

den økonomiske udvikling, som der gives mulighed for i artikel 2 i bilaget til den nævnte henstilling, bør der tages hensyn til en række fortolkningsvanskeligheder, som har vist sig i forbindelse med anvendelsen af den, samt til de bemærkninger, som virksomhederne har fremsat. Under hensyn til det antal ændringer, der skal foretages i henstilling 96/280/EF, bør henstillingen, også af klarhedshensyn, erstattes af en ny henstilling.

(3) Det bør præciseres, at begrebet virksomhed i henhold til traktatens artikel 48, 81 og 82 som fortolket af De Europæiske Fællesskabers Domstol omfatter ethvert foretagende, uanset dets retlige form, der udøver en økonomisk aktivitet, herunder især foretagender, der i form af enkeltmandsvirksomheder eller familievirksomheder udøver en håndværksmæssig aktivitet eller andre aktiviteter, samt personselskaber eller foreninger, som regelmæssigt udøver en økonomisk aktivitet.

(4) Kriteriet om antallet af beskæftigede personer (herefter »kriteriet om antallet af beskæftigede«) er uden tvivl fortsat et af de vigtigste, og det må betragtes som hovedkriteriet, men det er nødvendigt at indføre et supplerende finansielt kriterium for at tage højde for en virksomheds reelle betydning, dens resultater og dens stilling i forhold til konkurrenterne. Det er imidlertid ikke ønskeligt at indføre omsætningen som det eneste finansielle kriterium, navnlig fordi virksomheder inden for handels- og distributionssektoren ifølge deres natur har en større omsætning end fremstillingssektoren. Omsætningskriteriet bør således kombineres med den samlede balance, som afspejler en virksomheds generelle økonomiske formåen, idet der dog skal være mulighed for, at et af disse to kriterier kan overskrides.

(5) Tærsklerne for omsætningen vedrører virksomheder med meget forskellige økonomiske aktiviteter. For ikke i urimelig grad at begrænse fordelene ved at anvende definitionen bør der foretages en ajourføring, hvor der tages hensyn til både pris- og produktivitetsudviklingen.

⁽¹⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.

- (6) Med hensyn til tærsklerne for den samlede balance er der, medmindre der foreligger nye forhold, god grund til at holde fast ved den fremgangsmåde, i henhold til hvilken der på tærsklerne for omsætningen anvendes en koefficient, der beregnes på grundlag af det eksisterende statistiske forhold mellem disse to variabler. Den statistiske udvikling medfører en øget stigning i tærsklen for omsætningen. Denne udvikling har været forskellig alt efter virksomhedernes størrelseskategori, og koefficienten bør derfor tilpasses, således at man i videst mulige omfang afspejler den økonomiske udvikling og ikke stiller mikrovirksomhederne og de små virksomheder ugunstigt i forhold til de mellemstore virksomheder. For mikrovirksomheder og små virksomheder er koefficienten meget tæt på 1. Af hensyn til forenklingen bør der derfor for disse kategorier vælges samme værdi for tærsklen for omsætningen og tærsklen for den samlede balance.
- (7) Ligesom i henstilling 96/280/EF repræsenterer finans- og beskæftigelsestærsklerne maksimalsatser, og medlemsstaterne, EIB og EIF kan fastsætte lavere tærskler end fællesskabstærsklerne, hvis de ønsker at rette deres foranstaltninger mod en speciel kategori SMV'er. Af hensyn til den administrative forenkling kunne de også nøjes med at anvende et enkelt kriterium, nemlig kriteriet om antallet af beskæftigede, ved gennemførelsen af nogle af deres politikker, undtagen på områder, der er omfattet af de forskellige konkurrenceretlige bestemmelser, hvor også de finansielle kriterier skal overholdes.
- (8) Efter at Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira i juni 2000 godkendte det europæiske charter for små virksomheder, bør der desuden opstilles en bedre definition af mikrovirksomheder, som udgør en kategori af små virksomheder, der har særlig betydning for fremme af iværksætterånd og jobskabelse.
- (9) For bedre at forstå de økonomiske realiteter for SMV'er og for fra denne kategori at få udskilt de grupper af virksomheder, hvis økonomiske magt overstiger en SMV's økonomiske magt, bør man sondre mellem, om de er uafhængige, om de har kapitalinteresser, som ikke medfører en bestemmende indflydelse (partnervirksomheder), eller om de er tilknyttet andre virksomheder. Den kapitalbesiddelsestærskel på 25 %, der er angivet i henstilling 96/280/EF, og under hvilken en virksomhed anses for uafhængig, fastholdes.
- (10) For at fremme oprettelsen af virksomheder, egenkapitalfinansieringen af SMV'erne og udviklingen af land- og nærømråder kan virksomheder betragtes som uafhængige, selv om visse kategorier af investorer, der spiller en positiv rolle for finansieringen og oprettelsen, besidder andele på 25 % eller derover. Betingelserne for investorer bør imidlertid præciseres. Fysiske personer eller grupper af fysiske personer, der regelmæssigt udøver virksomhed som venturekapitalinvestorer, de såkaldte »business angels«, er udtrykkelig nævnt, fordi deres evne til at give nye iværksættere relevant rådgivning er et værdifuldt bidrag i sammenligning med de øvrige venturekapitalinvestorer. Deres investering i form af egenkapital udgør også et supplement til venturekapitalselskabers aktiviteter, idet de stiller mindre beløb til rådighed i de tidlige faser af virksomhedens eksistens.
- (11) For at gøre det lettere for medlemsstaterne og virksomhederne bør man for så vidt angår definitionen af tilknyttede virksomheder overtage de forudsætninger, der er fastsat i artikel 1 i Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF⁽²⁾, såfremt de er i overensstemmelse med formålet med denne henstilling. For at styrke foranstaltningerne til fremme af egenkapitalinvesteringer i SMV'er er der indført en formodning om, at der, medmindre andet dokumenteres, ikke er nogen dominerende indflydelse på virksomheden, jf. kriterierne i artikel 5, stk. 3, i Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 2001/65/EF.
- (12) For at sikre, at det netop er de virksomheder, som virkelig har behov herfor, der kommer til at nyde godt af de fordele, som de forskellige bestemmelser og foranstaltninger, der indføres for SMV'er, giver, bør der i visse tilfælde også tages hensyn til de forbindelser, der eksisterer mellem virksomhederne via fysiske personer. For at begrænse behandlingen af disse tilfælde til det absolut nødvendige bør der kun tages hensyn til disse forbindelser, hvis der er tale om selskaber, der udøver aktiviteter på samme relevante marked eller på tilstødende markeder, om nødvendigt under anvendelse af Kommissionens definition af det relevante marked, som fremgår af Kommissionens meddelelse om afgrænsning af det relevante marked i forbindelse med Fællesskabets konkurrenceret⁽⁴⁾.
- (13) For at undgå tilfældige sondringer mellem de forskellige offentlige foretagender i en medlemsstat og af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt at bekræfte, at en virksomhed, hvor 25 % eller derover af kapitalen eller stemmerettighederne kontrolleres af et offentligt organ, ikke er en SMV.
- (14) For at lette virksomhedernes administrative byrde og for at sikre en enklere og hurtigere administrativ behandling af sager, hvor det kræves, at en virksomhed har status som SMV, er det ønskeligt at have mulighed for at anvende tro og love-erklæringer fra virksomhederne til attestering af visse af den pågældende virksomheds kendetegn.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT C 372 af 9.12.1997, s. 5.

- (15) Ved definitionen af SMV'er bør sammensætningen af de beskæftigede præciseres. For at fremme udviklingen af erhvervsuddannelser og vekselluddannelser bør man ved beregningen af antal beskæftigede ikke medregne lærlinge og elever, som har en erhvervsuddannelseskontrakt. Heller ikke barselsorlov eller forældreorlov bør medregnes.
- (16) De forskellige typer virksomheder, som defineres efter deres forbindelse med andre virksomheder, svarer til objektivt forskellige integrationsgrader. Det er derfor hensigtsmæssigt at anvende differentierede fremgangsmåder på hver enkelt af disse typer virksomheder ved beregningen af de tal, der repræsenterer deres aktivitet og økonomiske magt,

HENSTILLER:

Artikel 1

1. Denne henstilling vedrører den definition af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, der anvendes i forbindelse med Fællesskabets politikker inden for Fællesskabet og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
2. Medlemsstaterne, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) opfordres til:
 - a) at anvende afsnit I i bilaget på alle de af deres programmer, der har mellemstore virksomheder, små virksomheder eller mikrovirksomheder som målgruppe
 - b) at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at anvende de i artikel 7 i bilaget anførte størrelsesklasser, navnlig når der er tale om evaluering af anvendelsen af finansielle fællesskabsinstrumenter.

Artikel 2

De i artikel 2 i bilaget anførte tærskler er maksimalsatser. Medlemsstaterne, EIB og EIF kan i særlige tilfælde vælge at fastsætte lavere tærskler. Ved gennemførelsen af visse af deres politikker kan de også vælge udelukkende at anvende kriteriet om antallet af beskæftigede, undtagen på de områder, der er omfattet af de forskellige regler om statsstøtte.

Artikel 3

Denne henstilling erstatter fra den 1. januar 2005 henstilling 96/280/EF.

Artikel 4

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne, EIB og EIF.

Disse anmodes om senest den 31. december 2004 at oplyse Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de har truffet for at efterkomme denne henstilling, og senest den 30. september 2005 at oplyse den om de første resultater af henstillingens anvendelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

AFSNIT I

DEFINITION AF MIKROVIRKSOMHEDER, SMÅ OG MELLESTORE VIRKSOMHEDER VEDTAGET AF KOMMISSIONEN

Artikel 1

Virksomhed

Som virksomhed betragtes enhver enhed, uanset dens retlige form, der udøver en økonomisk aktivitet. Som virksomheder betragtes således navnlig enheder, der i form af enkeltmandsvirksomheder eller familievirksomheder udøver en håndværksmæssig aktivitet eller andre aktiviteter, samt personselskaber eller foreninger, der regelmæssigt udøver en økonomisk aktivitet.

Artikel 2

Antal beskæftigede og finansielle tærskler til afgrænsning af virksomhedskategoriene

1. Kategorien mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) omfatter virksomheder, som beskæftiger under 250 personer, og som har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. EUR eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. EUR.
2. I kategorien SMV'er forstås ved små virksomheder, virksomheder som beskæftiger under 50 personer, og som har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 10 mio. EUR.
3. I kategorien SMV'er forstås ved mikrovirksomheder virksomheder, som beskæftiger under 10 personer, og som har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 2 mio. EUR.

Artikel 3

Typer af virksomheder, som tages i betragtning ved beregningen af antal beskæftigede og beløbstørrelser

1. Ved »uafhængig virksomhed« forstås enhver virksomhed, der ikke betegnes som partnervirksomhed, jf. stk. 2, eller som tilknyttet virksomhed, jf. stk. 3.
2. Ved »partnervirksomhed« forstås alle virksomheder, der ikke betegnes som tilknyttede virksomheder, jf. stk. 3, og mellem hvilke der består følgende forbindelse: En virksomhed (den overordnede virksomhed) besidder alene eller i fællesskab med en eller flere tilknyttede virksomheder, jf. stk. 3, 25 % eller derover af kapitalen eller stemmerettighederne i en anden virksomhed (den underordnede virksomhed).

En virksomhed kan dog stadig betegnes som uafhængig, dvs. uden partnervirksomheder, selv om 25 %-tærsklen er nået eller overskrides, hvis der er tale om følgende investorkategorier, forudsat at disse hverken enkeltvis eller i fællesskab er tilknyttet den pågældende virksomhed som defineret i stk. 3:

- a) offentlige investeringsselskaber, venturekapitalselskaber, fysiske personer eller grupper af fysiske personer, der regelmæssigt udøver virksomhed som venturekapitalinvestorer (»business angels«), der investerer egne midler i ikke-børsnoterede virksomheder, forudsat at de samlede investeringer fra disse »business angels« i en enkelt virksomhed ikke overstiger 1 250 000 EUR
 - b) universiteter eller nonprofit-forskningscentre
 - c) institutionelle investorer, herunder regionaludviklingsfonde
 - d) selvstyrende lokale myndigheder med et årligt budget på mindre end 10 mio. EUR og mindre end 5 000 indbyggere.
3. Ved »tilknyttede virksomheder« forstås virksomheder, mellem hvilke der består en af følgende former for forbindelse:
 - a) En virksomhed besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne eller deltagerne i en anden virksomhed.
 - b) En virksomhed har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden virksomhed.
 - c) En virksomhed har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter.
 - d) En virksomhed, som er selskabsdeltager i en anden virksomhed, råder i medfør af en aftale med andre selskabsdeltagere i denne anden virksomhed over flertallet af selskabsdeltagernes stemmerettigheder.

Der består en formodning om, at der ikke foreligger bestemmende indflydelse, hvis de i stk. 2, andet afsnit, nævnte investorer hverken direkte eller indirekte blander sig i forvaltningen af den pågældende virksomhed, når der ses bort fra de rettigheder, som de har i deres egenskab af selskabsdeltagere.

Virksomheder, mellem hvilke der, via en eller flere andre virksomheder eller med de i stk. 2 nævnte investorer, består en eller flere forbindelser som nævnt i første afsnit, betragtes også som tilknyttede virksomheder.

Virksomheder, mellem hvilke der via en fysisk person eller en gruppe af fysiske personer, som handler i fællesskab, består en eller flere af disse forbindelser, betragtes også som tilknyttede virksomheder, hvis disse virksomheder udøver deres aktiviteter eller en del af deres aktiviteter på samme marked eller på tilgrænsende markeder.

Som tilgrænsende marked betragtes markedet for et produkt eller en tjenesteydelse i et tidligere eller senere markedsled.

4. Bortset fra de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, betragtes en virksomhed ikke som en SMV, hvis 25 % eller derover af dens kapital eller dens stemmerettigheder kontrolleres direkte eller indirekte af et eller flere offentlige organer enkeltvis eller i fællesskab.

5. Virksomhederne kan afgive en erklæring om deres status som uafhængig virksomhed, partnervirksomhed eller tilknyttet virksomhed samt om dataene vedrørende de i artikel 2 nævnte tærskler. Selv om kapitalen er spredt på en sådan måde, at det ikke er muligt præcist at afgøre, hvem der ejer den, kan en sådan erklæring afgives, ved at virksomheden i god tro erklærer, at den med rimelighed kan antage, at en enkelt virksomhed eller flere indbyrdes tilknyttede virksomheder i fællesskab eller fysiske personer eller en gruppe af fysiske personer ikke ejer 25 % eller derover af den. Sådanne erklæringer bevirker ingen indskrænkning af den kontrol, som er fastlagt i nationale eller fællesskabsretlige regler.

Artikel 4

Data, der skal anvendes ved beregningen af antal beskæftigede og beløbsstørrelser og referenceperiode

1. De data, der anvendes ved beregningen af antal beskæftigede og beløbsstørrelser, er dataene fra det seneste afsluttede regnskabsår, og de beregnes på årsbasis. De anvendes fra datoen for regnskabsafslutningen. Det pågældende omsætningsbeløb beregnes eksklusiv moms og andre indirekte skatter og afgifter.

2. Hvis en virksomhed på datoen for regnskabsafslutningen konstaterer en under- eller overskridelse på årsbasis af tærsklerne for antal beskæftigede eller de finansielle tærskler, som anført i artikel 2, medfører dette kun, at virksomheden får eller mister status som mellemstor virksomhed, lille virksomhed eller mikrovirksomhed, hvis under- eller overskridelsen finder sted i to på hinanden følgende regnskabsår.

3. Hvis der er tale om nyetablerede virksomheder, hvis regnskaber endnu ikke er afsluttet, beregnes de pågældende data på grundlag af et skøn foretaget i god tro i løbet af regnskabsåret.

Artikel 5

Antal beskæftigede

Antal beskæftigede er lig med antallet af årsarbejdsenheder (ÅAE), dvs. det antal personer, der på fuldtid har arbejdet i den pågældende virksomhed eller for denne virksomheds regning i løbet af hele det pågældende år. Arbejde præsteret af personer, der ikke har arbejdet hele året, eller som har arbejdet på deltid, uanset dennes varighed, eller sæsonarbejdende indgår som brøkdele af ÅAE. Til beskæftigede medregnes:

- a) lønmodtagere
- b) personer, der arbejder for virksomheden, har et underordningsforhold til denne og sidestilles med lønmodtagere i national ret
- c) aktive virksomhedsejere
- d) partnere, der regelmæssigt arbejder i virksomheden og nyder godt af økonomiske fordele fra virksomhedens side.

Lærlinge og elever under erhvervsuddannelse, som har indgået en lærlingekontrakt eller en erhvervsuddannelseskontrakt, medregnes ikke i antal beskæftigede. Barselsorlov og forældreorlov medregnes ikke.

Artikel 6

Fastlæggelse af oplysninger om virksomheden

1. Er der tale om en uafhængig virksomhed, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, udelukkende på grundlag af denne virksomheds regnskaber.

2. Er der tale om en virksomhed, der har partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, på grundlag af virksomhedens regnskaber og andre data eller — såfremt sådanne foreligger — virksomhedens konsoliderede regnskab eller de konsoliderede regnskaber, hvori virksomheden indgår ved konsolidering.

De i første afsnit nævnte data forenes med dataene for den pågældende virksomheds eventuelle partnervirksomheder, der er umiddelbart over- eller underordnet denne. Foreningen sker proportionelt med den procentvise andel af kapitalen eller stemmerettighederne (den højeste af disse to procentsatser). Er der tale om gensidig deltagelse, anvendes den højeste af disse procentsatser.

Til de i første og andet afsnit nævnte data lægges 100 % af dataene for eventuelle virksomheder, der er direkte eller indirekte tilknyttet den pågældende virksomhed, og som ikke allerede indgår i regnskaberne ved konsolidering.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 er dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, de data, der fremgår af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form, hvortil lægges 100 % af dataene for virksomheder, der er tilknyttet disse partnervirksomheder, undtagen hvis deres data allerede indgår ved konsolidering.

Ved anvendelsen af stk. 2 er dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, de data, der fremgår af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form. Til disse føjes proportionelt dataene for eventuelle partnervirksomheder til disse tilknyttede virksomheder, der er umiddelbart over- eller underordnet disse, hvis de ikke allerede indgår i det konsoliderede regnskab i et forhold, der mindst svarer til den procentsats, der er fastsat i henhold til stk. 2, andet afsnit.

4. Hvis en given virksomheds antal beskæftigede ikke fremgår af det konsoliderede regnskab, beregnes antallet ved proportionel forening af dataene for de virksomheder, som denne virksomhed er partnervirksomhed med, og med tillæg af dataene vedrørende de virksomheder, som den er tilknyttet.

AFSNIT II

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 7

Statistikker

Kommissionen træffer de fornødne foranstaltninger til at offentliggøre de statistikker, den udarbejder, i overensstemmelse med følgende virksomhedsklasser:

- a) 0 til 1 person
- b) 2 til 9 personer
- c) 10 til 49 personer
- d) 50 til 249 personer.

Artikel 8

Referencer

1. I alle fællesskabsforskrifter og fællesskabsprogrammer, som måtte blive ændret eller vedtaget, og hvori begreberne »SMV«, »mikrovirksomhed«, »lille virksomhed« eller »mellemstor virksomhed« eller lignende betegnelser måtte blive anvendt, bør der henvises til definitionen i denne henstilling.

2. Igangværende fællesskabsprogrammer, som anvender den definition af SMV'er, som er angivet i henstilling 96/280/EF, omfatter i en overgangsperiode fortsat virksomheder, som blev anset for SMV'er, da disse programmer blev vedtaget. Retligt bindende forpligtelser, som Kommissionen har påtaget sig på grundlag af disse programmer, berøres dog ikke.

Uden at det berører første afsnit, kan ændringer af SMV-definitionen inden for disse programmer kun ske i form af en vedtagelse af definitionen i denne henstilling i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 9

Ændring

På grundlag af en status over anvendelsen af definitionen i nærværende henstilling, som udarbejdes inden den 31. marts 2006, og under hensyntagen til eventuelle ændringer af artikel 1 i direktiv 83/349/EØF vedrørende definitionen af tilknyttede virksomheder i den i direktivet omhandlede betydning tilpasser Kommissionen i nødvendigt omfang definitionen i nærværende henstilling, bl.a. de tærskler, der er fastlagt for omsætning og samlet balance, for at tage hensyn til erfaringerne og den økonomiske udvikling i Fællesskabet.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. maj 2003

om ophævelse af beslutning 98/399/EF vedrørende godkendelse af planen for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i den italienske provins Varese

(meddelt under nummer K(2003) 1527)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/362/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der blev i 1997 konstateret klassisk svinepest i vildsvinepopulationen i den italienske provins Varese.
- (2) En plan for udryddelse af klassisk svinepest blev godkendt ved Kommissionens beslutning 98/399/EF af 8. juni 1998 om godkendelse af den af Italien forelagte plan for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i provinsen Varese⁽²⁾.
- (3) Italien har forelagt oplysninger, der tyder på, at det er lykkedes at udrydde den klassiske svinepest i provinsen Varese.
- (4) De italienske myndigheder vil fortsat foretage en intensiv overvågning med hensyn til klassisk svinepest hos vildsvin inden for rammerne af det program for udryddelse og overvågning af smitsomt blæreudslæt hos svin (SVD) og klassisk svinepest, der godkendtes ved Kommissionens beslutning 2002/943/EF af 28. november 2002 om godkendelse af de programmer for udryddelse og over-

vågning af visse dyresygdomme og for forebyggelse af zoonoser, som medlemsstaterne har forelagt for 2003⁽³⁾.

(5) Beslutning 98/399/EF bør derfor ophæves.

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Beslutning 98/399/EF ophæves.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.
⁽²⁾ EFT L 176 af 20.6.1998, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 326 af 3.12.2002, s. 12.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. maj 2003

om godkendelse af planen for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin i visse områder i Belgien

(meddelt under nummer K(2003) 1529)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentiske)

(EØS-relevant tekst)

(2003/363/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der blev i november 2002 konstateret klassisk svinepest i populationen af vildtlevende svin i Belgien.
- (2) Belgien har på baggrund af den epidemiologiske situation forelagt en plan for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin i de berørte områder i Belgien.
- (3) Den forelagte plan er blevet gennemgået og fundet i overensstemmelse med direktiv 2001/89/EF, og den bør derfor godkendes.
- (4) Af hensyn til gennemsigtigheden bør det i nærværende beslutning angives, i hvilke geografiske områder i Belgien udryddelsesplanen skal gennemføres.
- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den plan, Belgien har forelagt for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin i de i bilaget angivne områder, godkendes.

Artikel 2

Belgien sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre den i artikel 1 nævnte plan.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.

BILAG

Det område i Belgien, der ligger inden for følgende afgrænsning:

- motorvej E40 (A3) fra den tyske grænse til krydset med hovedvej N68
 - derfra hovedvej N68 i sydlig retning og fortsættelsen ved Eupen ad Aachenerstraße til krydset med Paveestraße
 - derfra Paveestraße til krydset med Kirchstraße
 - derfra Kirchstraße og fortsættelsen ad Bergstraße og Neustraße til krydset med vejen Olengraben
 - derfra vejen Olengraben og fortsættelsen ad Haasstraße til krydset med Malmedystraße
 - derfra Malmedystraße og fortsættelsen ad hovedvej N68 i sydlig retning til krydset med hovedvej N62
 - derfra hovedvej N62 i østlig og sydlig retning til krydset med motorvej E42 (A27)
 - derfra motorvej E42 (A27) til den tyske grænse.
-

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. maj 2003

om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering

(meddelt under nummer K(2003) 1539)

(Kun den engelske, den franske, den græske, den italienske, den portugisiske, den spanske og den tyske udgave er autentiske)

(2003/364/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra c),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, særlig artikel 7, stk. 4,

efter høring af Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 729/70 og artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1258/1999 beslutter Kommissionen at udelukke udgifter fra EF-finansiering, hvis den konstaterer, at udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med EF-bestemmelserne.

(2) Ifølge nævnte artikler i forordning (EØF) nr. 729/70 og forordning (EF) nr. 1258/1999 samt artikel 8, stk. 1 og 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 729/70 for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2025/2001 ⁽⁵⁾, skal Kommissionen foretage den nødvendige kontrol, meddele medlemsstaterne resultaterne af kontrollen, tage medlemsstaternes bemærkninger til efterretning, indkalde til bilaterale drøftelser for at nå til enighed med de berørte medlemsstater og formelt meddele disse sine konklusioner under henvisning til Kommissionens beslutning 94/442/EF af 1. juli 1994 om indførelse af en

forligsprocedure i forbindelse med regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen ⁽⁶⁾, senest ændret ved beslutning 2001/535/EF ⁽⁷⁾.

(3) Medlemsstaterne har kunnet anmode om en forligsprocedure. Det er sket i nogle tilfælde, og Kommissionen har undersøgt den rapport, der er udfærdiget efter proceduren.

(4) Ifølge artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 729/70 og artikel 2 i forordning (EF) nr. 1258/1999 kan der kun ske finansiering af restitutioner ved eksport til tredjelande og af interventioner til regulering af landbrugsmarkedene, hvis de henholdsvis ydes og gennemføres efter EF-bestemmelserne som led i de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter.

(5) Den gennemførte kontrol og resultaterne af de bilaterale drøftelser og forligsprocedurerne viser, at en del af de udgifter, medlemsstaterne har anmeldt, ikke opfylder betingelserne og derfor ikke kan finansieres af EUGFL, Garantisektionen.

(6) De beløb, som ikke kan finansieres af EUGFL, Garantisektionen, er anført i bilaget til denne beslutning. De vedrører ikke udgifter, som blev afholdt mere end 24 måneder, før Kommissionen skriftligt meddelte medlemsstaterne kontrolresultaterne.

(7) I de tilfælde, der er omfattet af denne beslutning, har Kommissionen i en sammenfattende rapport meddelt medlemsstaterne en evaluering af de beløb, der udelukkes fra EF-finansiering på grund af manglende opfyldelse af EF-bestemmelserne.

(8) Denne beslutning foregriber ikke de finansielle konsekvenser, som Kommissionen vil kunne drage af Domstolens afgørelser i sager, der endnu ikke var afsluttet den 28. februar 2003, og som vedrører spørgsmål, der behandles i beslutningen —

⁽¹⁾ EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 125 af 8.6.1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

⁽⁴⁾ EFT L 158 af 8.7.1995, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT L 274 af 17.10.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 182 af 16.7.1994, s. 45.

⁽⁷⁾ EFT L 193 af 17.7.2001, s. 25.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De udgifter, der er anført i bilaget, og som er afholdt af medlemsstaternes godkendte betalingsorganer og anmeldt til EUGFL, Garantisektionen, udelukkes i henhold til denne beslutning fra EF-finansiering, fordi de ikke opfylder EF-bestemmelserne.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

Korrektioner i alt

Sektor	Medlemsstat	Budgetkonto	Grund	National valuta	Udgifter, der ikke kan finansieres	Fradrag, der allerede er foretaget	Finansielle følger af denne beslutning	Regnskabsår
Miljøvenlige landbrugsforanst.	A	5 0 1 1	Punktvis korrektion — mangler ved forvaltningen af inddrivelsen af udestående fordringer	EUR	63 531,00	0,00	63 531,00	1999
	I alt A				63 531,00	0,00	63 531,00	
Dyrepræmier	E	2 1 2 0-2 1 2 5	Faste korrektioner (2 % og 5 % alt efter budgetpost) — mangler ved hoved- og støttekontrol	EUR	49 025,30	0,00	49 025,30	2000
Dyrepræmier	E	2 1 2 4,2 1 2 8	Faste korrektioner (2 %, 5 % og 10 % alt efter selvstyreende region) — mangler ved hoved- og støttekontrol	EUR	2 850 510,00	0,00	2 850 510,00	2000
	I alt E				2 899 535,30	0,00	2 899 535,30	
Dyrepræmier	D	2 1 2 0-2 1 2 5	Faste korrektioner på 2 % — mangler ved støttekontrollen	EUR	804 200,60	0,00	804 200,60	1998-1999
BSE-krisebetaling	D	2 1 9 0	Punktvis korrektion i forbindelse med forordning (EF) nr. 2443/96	EUR	1 037,41	1 037,41	0,00	1998
Finanskontrol	D	diverse	Overskridelse af tærsklen for væsentlige fejl	EUR	927 401,00	0,00	927 401,00	2000
	I alt D				1 732 639,01	1 037,41	1 731 601,60	
Finanskontrol	F	4 0 8 1	Regnskabsmæssig regulering	EUR	44 560,42	44 560,42	0,00	2001
Vin og tobak	F	1 6 1 1-1 6 3 0	Manglende overholdelse af forskrifterne: brændevin	EUR	1 412 550,00	0,00	1 412 550,00	1999-2000
Vin og tobak	F	1 6 1 1-1 6 3 0	Manglende overholdelse af forskrifterne: koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost	EUR	23 146 858,00	0,00	23 146 858,00	1999-2000
	I alt F				24 603 968,42	44 560,42	24 559 408,00	
Markafgrøder	EL	1 0 4 1-1 0 6 2 1 3 1 0,1 8 5 8	Faste korrektioner på 5 % for mangelfuld forvaltning og svigtende hovedkontrol	EUR	57 294 195,00	24 146 701,10	33 147 493,90	2000-2001
	I alt EL				57 294 195,00	24 146 701,10	33 147 493,90	

Sektor	Medlemsstat	Bugetkonto	Grund	National valuta	Udgifter, der ikke kan finansieres	Fradrag, der allerede er foretaget	Finansielle følger af denne beslutning	Regnskabsår
Biavl	IRL	2 3 2 0-2 5 4 0	Ikke-støtteberettigede udgifter	EUR	16 986,67	0,00	16 986,67	1999-2001
	I alt IRL				16 986,67	0,00	16 986,67	
Dyrepræmier	I	2 1 2 0-2 1 2 5	Punktvis korrektion: ingen anvendelse af sanktioner	EUR	3 842 890,00	0,00	3 842 890,00	1999-2000
Markafgrøder	I	1 0 4 1-1 0 6 2 1 3 1 0,1 8 5 8	Fast korrektion på 2 % — mangler ved støttekontrollen	EUR	75 966 670,00	0,00	75 966 670,00	2000-2001
Finanskontrol	I	4 0 7 2	Korrektionsændring — regionen Calabrien	EUR		9 579,24	- 9 579,24	2001
Finanskontrol	I	4 0 7 2	Korrektion for betalinger i modstrid med forordning (EØF) nr. 2080/92	EUR	56 152,28	0,00	56 152,28	2001
Finanskontrol	I	4 0 7 2	Mangler ved forvaltningen af forskud og sikkerhedsstillelser	EUR	82 259,70	0,00	82 259,70	2001
	I alt I				79 947 971,98	9 579,24	79 938 392,74	
Dyrepræmier	P	2 1 2 0-2 1 2 5 3211	Faste korrektioner (2 % og 5 % alt efter budgetkonto) — mangler ved hoved- og støttekontrol	EUR	2 446 684,20	0,00	2 446 684,20	1999
	I alt P				2 446 684,20	0,00	2 446 684,20	

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

**RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2003/365/FUSP
af 19. maj 2003
om ændring af fælles holdning 2001/357/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Liberia**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 7. maj 2001 vedtog Rådet fælles holdning 2001/357/FUSP⁽¹⁾ om restriktive foranstaltninger over for Liberia for at gennemføre resolution 1343 (2001) om de foranstaltninger, der skal træffes over for Liberia, vedtaget af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd den 7. marts 2001, i det følgende benævnt »UNSCR 1343 (2001)«.
- (2) FN's Sikkerhedsråd vedtog den 7. maj 2003 UNSCR 1478 (2003), hvorved foranstaltningerne over for Liberia i UNSCR 1343 (2001) og 1408 (2002) ændres og forlænges til den 7. maj 2004.
- (3) I UNSCR 1478 (2003) opfordres Liberias regering til at indføre en effektiv oprindelsescertifikatordning for uslebne diamanter fra Liberia, en ordning der skal være gennemsigtig og kunne gøres til genstand for international kontrol, og det slås fast, at uslebne diamanter, der kontrolleres af Liberias regering under oprindelsescertifikatordningen, undtages fra importforbuddet i UNSCR 1343 (2001), når en sådan ordning er klar til at blive fuldt operationel og til at blive gennemført korrekt.
- (4) Der er behov for handling fra Fællesskabets side for at gennemføre en række foranstaltninger —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Fælles holdning 2001/357/FUSP ændres således:

⁽¹⁾ EFT L 126 af 8.5.2001, s. 1. Senest ændret ved fælles holdning 2002/457/FUSP (EFT L 155 af 14.6.2002, s. 62).

1) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at begrænse indrejse i eller transit gennem deres område for

- a) højstående medlemmer af Liberias regering og dens væbnede styrker og deres ægtefæller samt alle andre personer, der yder finansiel og militær støtte til bevæbnede oprørsgrupper i landene omkring Liberia, navnlig Den Revolutionære Forenede Front (RUF) i Sierra Leone, som udpeget af den komité, der er nedsat i henhold til stk. 14 i UNSCR 1343 (2001), på de betingelser, der er fastsat i UNSCR 1343 (2001)
- b) enhver person, herunder også personer fra LURD (Liberians United for Reconciliation and Democracy) eller andre bevæbnede oprørsgrupper, som ifølge nævnte komité overtræder våbenembargoen omhandlet i artikel 1, på de betingelser, der er fastsat i UNSCR 1478 (2003).«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3a

1. Direkte eller indirekte import til Fællesskabet af kævler og tømmer med oprindelse i Liberia forbydes.
2. Stk. 1 finder anvendelse fra den 7. juli 2003, medmindre Rådet træffer anden beslutning i overensstemmelse med fremtidige relevante resolutioner vedtaget af FN's Sikkerhedsråd.«

Artikel 2

Fælles holdning 2001/357/FUSP forlænges hermed til den 7. maj 2004, medmindre Rådet træffer anden beslutning i overensstemmelse med fremtidige relevante resolutioner vedtaget af FN's Sikkerhedsråd.

Artikel 3

Denne fælles holdning har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 7. maj 2003.

Artikel 4

Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

På Rådets vegne
G. PAPANDREOU
Formand

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2003/366/FUSP

af 19. maj 2003

om ændring af fælles holdning 2002/400/FUSP om EU-medlemsstaternes midlertidige modtagelse af visse palæstinensere

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 21. maj 2002 vedtog Rådet fælles holdning 2002/400/FUSP om EU-medlemsstaternes midlertidige modtagelse af visse palæstinensere⁽¹⁾, i henhold til hvilken disse modtager en national tilladelse med gyldighed i op til 12 måneder.
- (2) Gyldigheden af disse tilladelser bør forlænges —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Fælles holdning 2002/400/FUSP ændres således:

- 1) Artikel 3, stk. 1 affattes således:
- »Hver enkelt af de i artikel 2 nævnte medlemsstater giver de palæstinensere, den modtager, en national tilladelse til indrejse og ophold i op til 24 måneder på den pågældende medlemsstats område.«

- 2) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Rådet overvåger gennemførelsen af denne fælles holdning og foretager en evaluering af gennemførelsen senest 23 måneder efter vedtagelsen eller tidligere, hvis et af dets medlemmer anmoder herom.«

Artikel 2

Denne fælles holdning har virkning fra dagen for vedtagelsen.

*Artikel 3*Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2003.

På Rådets vegne
G. PAPANDREOU
Formand

⁽¹⁾ EFT L 138 af 28.5.2002, s. 33.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets beslutning 2003/33/EF af 19. december 2002 om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i direktiv 1999/31/EF

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 11 af 16. januar 2003)

Side 29, bilaget

Bilaget og appendixerne erstattes af følgende:

»BILAG

KRITERIER OG PROCEDURER FOR MODTAGELSE AF AFFALD PÅ DEPONERINGSANLÆG**INDLEDNING**

Dette bilag fastlægger den ensartede procedure for klassificering og modtagelse af affald i overensstemmelse med bilag II i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald.

Der er i overensstemmelse med traktatens artikel 176 intet til hinder for, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre beskyttelsesforanstaltninger, som er strengere end dem, der er fastsat i dette bilag, forudsat disse foranstaltninger er forenelige med traktaten. Foranstaltningerne skal anmeldes til Kommissionen. Dette kan især have betydning i forbindelse med grænseværdierne for kadmium og kviksølv i afsnit 2. Medlemsstaterne kan også indføre grænseværdier for komponenter, der ikke er omfattet af afsnit 2.

Bilagets afsnit 1 fastlægger den procedure, hvorefter det skal afgøres, om affaldet kan modtages på et deponeringsanlæg. Proceduren omfatter grundlæggende karakterisering, overensstemmelsestestning og kontrol på stedet som defineret i afsnit 3 i bilag II til direktiv 1999/31/EF.

Bilagets afsnit 2 indeholder modtagelseskriterierne for de enkelte kategorier af deponeringsanlæg. Affald kan kun modtages på et deponeringsanlæg, hvis det opfylder modtagelseskriterierne i dette bilags afsnit 2 for anlæg i den pågældende kategori.

Afsnit 3 angiver de metoder, der skal benyttes ved prøveudtagning og testning af affald.

Appendix A fastsætter den sikkerhedsvurdering, der skal foretages ved underjordisk deponering.

Appendix B er oplysende og indeholder en oversigt over direktivets deponeringsmuligheder og eksempler på en mulig underinddeling af deponeringsanlæg for ikke-farligt affald.

1. PROCEDURE FOR MODTAGELSE AF AFFALD PÅ DEPONERINGSANLÆG**1.1. Grundlæggende karakterisering**

Den grundlæggende karakterisering er det første led i modtagelsesproceduren og indebærer en fuldstændig karakterisering af affaldet med alle de oplysninger, der er nødvendige for en sikker deponering på langt sigt. Der kræves en grundlæggende karakterisering af hver enkelt affaldstype.

1.1.1. Den grundlæggende karakterisering tjener følgende formål:

- a) At tilvejebringe grundlæggende information om affaldet (type, oprindelse, sammensætning, konsistens, perkolatafgivelse og — efter behov og hvis de er til rådighed — andre karakteristiske egenskaber)
- b) At tilvejebringe information, som er afgørende for forståelsen af affaldets opførsel ved deponering og for vurderingen af behandlingsmulighederne som fastsat i artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF
- c) At muliggøre en vurdering af affaldet i forhold til grænseværdier
- d) At identificere nøglevariable (kritiske parametre) til brug ved overensstemmelsestestning og muligheder for forenkling af overensstemmelsestestningen (en væsentlig reduktion af antallet af komponenter, som skal måles, dog først når de relevante oplysninger er tilvejebragt). Karakteriseringen kan belyse sammenhængen mellem den grundlæggende karakterisering og resultatet af forenklede testningsprocedurer samt den hyppighed, hvormed overensstemmelsestestning skal finde sted.

Hvis den grundlæggende karakterisering viser, at affaldet opfylder kriterierne for modtagelse på et deponeringsanlæg i en bestemt kategori i overensstemmelse med dette bilags afsnit 2, kan affaldet modtages af deponeringsanlæg i denne kategori. Er det ikke tilfældet, kan affaldet ikke modtages af deponeringsanlæg i denne kategori.

Affaldsproducenten eller i dennes fravær den person, som er ansvarlig for håndteringen af affaldet, skal sikre, at karakteriseringsoplysningerne er korrekte.

Operatøren opbevarer den forlangte information i et tidsrum, som fastsættes af den enkelte medlemsstat.

1.1.2. Der stilles følgende basale krav til indholdet i en grundlæggende affalds-karakterisering:

- a) Affaldets kilde og oprindelse
- b) Oplysninger om den proces, der har frembragt affaldet (beskrivelse og karakterisering af råmaterialer og -produkter)
- c) Beskrivelse af den affaldsbehandling, der benyttes i overensstemmelse med artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF eller en begrundelse for, hvorfor en sådan behandling ikke anses for nødvendig
- d) Oplysninger om affaldets sammensætning og udvaskningsegenskaber, når dette er relevant
- e) Affaldets lugt, farve og fysiske form
- f) Kode i den europæiske affaldsliste (Kommissionens beslutning 2001/118/EF)⁽¹⁾
- g) Hvad angår spejlingange for farligt affald: de pågældende farlige egenskaber i overensstemmelse med bilag III i Rådets direktiv 91/689/EF af 12. december 1991 om farligt affald⁽²⁾
- h) Oplysninger, som viser, at affaldet ikke er omfattet af udelukkelsesbestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i direktiv 1999/31/EF
- i) Den kategori af deponeringsanlæg, som kan modtage affaldet
- j) Efter behov yderligere sikkerhedsforanstaltninger, som skal træffes på deponeringsanlægget
- k) Kontrol af, om affaldet kan genanvendes eller nyttiggøres.

1.1.3. Testning

Affaldet skal som regel testes, for at de ovennævnte oplysninger kan tilvejebringes. Foruden udvaskningsegenskaberne skal affaldets sammensætning være kendt eller tilvejebringes ved testning. De testmetoder, der benyttes til den grundlæggende karakterisering, skal tillige altid omfatte dem, der skal anvendes i forbindelse med overensstemmelsestestningen.

Karakteriseringens indhold, omfanget af den nødvendige laboratorietestning og sammenhængen mellem den grundlæggende karakterisering og overensstemmelsestestningen afhænger af affaldstypen. Der kan skelnes mellem:

- a) affald, der produceres regelmæssigt ved den samme proces
- b) affald, der ikke produceres regelmæssigt.

Karakteriseringen beskrevet i a) og b) giver oplysninger, der kan sammenlignes direkte med modtagelseskriterierne for deponeringsanlæg i de relevante kategorier, og suppleres desuden med beskrivende oplysninger (f.eks. af følgerne af deponering sammen med dagrenovation).

- a) Affald, der produceres regelmæssigt ved den samme proces

Det drejer sig om særskilte, ensartede affaldstyper, der regelmæssigt fremkommer ved den samme proces, hvor

- anlægget og den affaldsproducerende proces er velkendte, og processens udgangsmaterialer og processen selv er veldefinerede
- anlæggets driftsleder giver den, der driver deponeringsanlægget alle nødvendige oplysninger og underretter denne om ændringer af processen (navnlig ændringer af udgangsmaterialerne).

Processen vil ofte være knyttet til et enkelt anlæg. Affaldet kan dog også stamme fra forskellige anlæg, hvis det kan identificeres som en særskilt affaldsstrøm med fælles karakteristika inden for velkendte grænser (f.eks. bundaske/slagger fra forbrænding af dagrenovation).

For disse affaldstypers vedkommende skal den grundlæggende karakterisering opfylde de basale krav i punkt 1.1.2, herunder specielt angive følgende:

- de enkelte affaldstypers sammensætning og variationen heri
- de karakteristiske egenskabers variationsinterval og variabilitet
- hvis det er påkrævet, udvaskningsegenskaberne fastlagt ved hjælp af en batchudvaskningstest og/eller en kolonneudvaskningstest og/eller en test, der beskriver udvaskningens afhængighed af pH
- nøglevariable, som skal testes regelmæssigt.

⁽¹⁾ EFT L 47 af 16.2.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Senest ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

Hvis affaldet produceres ved samme proces på forskellige anlæg, skal det oplyses, hvad vurderingen omfatter. Der skal derfor foretages tilstrækkeligt mange målinger af affaldet til at vise variationsinterval og variabilitet for de karakteristiske egenskaber. Affaldet kan så betragtes som karakteriseret og skal efterfølgende kun underkastes overensstemmelsestestning, medmindre der sker signifikante ændringer i den affaldsproducerende proces.

For affald, der produceres ved den samme proces på det samme anlæg, kan målingerne af affaldets egenskaber vise sig kun at variere lidt i forhold til de relevante grænseværdier. Affaldet kan så betragtes som karakteriseret, og skal efterfølgende kun underkastes overensstemmelsestestning, medmindre der sker signifikante ændringer i den affaldsproducerende proces.

Affald fra anlæg, der samler eller blander affald, affald fra omlastestationer eller blandede affaldsstrømme fra renovationselskaber kan have stærkt varierende egenskaber. Dette må der tages hensyn til ved den grundlæggende karakterisering. Sådanne affaldstyper kan være omfattet af kategori b).

b) Affald, der ikke produceres regelmæssigt

Disse affaldstyper produceres ikke regelmæssigt ved den samme proces på det samme anlæg og indgår heller ikke i en veldefineret affaldsstrøm. Hvert enkelt parti af dette affald skal karakteriseres. Den grundlæggende karakterisering skal opfylde de basale krav til indholdet i en grundlæggende karakterisering. Da hvert enkelt parti skal karakteriseres, kræves der ingen overensstemmelsestestning.

1.1.4. Tilfælde, hvor der ikke kræves testning

med den grundlæggende karakterisering kan undlades i følgende tilfælde:

- a) Når affaldet er opført på en liste over affald, der ifølge dette bilags afsnit 2 ikke kræver testning.
- b) Når alle de oplysninger, der kræves til den grundlæggende karakterisering, foreligger og er blevet bekræftet til de kompetente myndigheders fulde tilfredshed.
- c) Når der er tale om bestemte affaldstyper, for hvilke testning ikke er praktisk mulig, eller for hvilke der ikke foreligger relevante testmetoder og modtagelseskriterier. Dette skal godtgøres og dokumenteres, og det skal begrundes, hvorfor affaldet menes at kunne modtages på deponeringsanlæg i den pågældende kategori.

1.2. Overensstemmelsestestning

Når det ud fra den grundlæggende karakterisering i overensstemmelse med afsnit 1 er blevet afgjort, at en bestemt affaldstype kan modtages på deponeringsanlæg i en bestemt kategori, skal dette affald efterfølgende underkastes en overensstemmelsestestning for at kontrollere, om affaldets egenskaber er i overensstemmelse med den grundlæggende karakterisering og opfylder de relevante modtagelseskriterier beskrevet i afsnit 2.

Overensstemmelsestestningens formål er regelmæssig kontrol med affaldsstrømme, der forekommer regelmæssigt.

De relevante parametre, som skal testes, fastlægges som et led i den grundlæggende karakteristik. Parametrene bør være knyttet til de grundlæggende karakteriseringsoplysninger; det er kun nødvendigt at kontrollere de kritiske parametre (nøglevariable), der er opstillet ved den grundlæggende karakterisering. Kontrollen skal vise, at affaldet overholder grænseværdierne for de kritiske parametre.

De testmetoder, som anvendes ved overensstemmelsestestningen, skal være en eller flere af de metoder, der er indgået i den grundlæggende karakterisering. Testningen skal som minimum omfatte en batchudvaskningstest. Hertil benyttes metoderne i afsnit 3.

Affald, som er fritaget for testning i forbindelse med den grundlæggende karakterisering i punkt 1.1.4, litra a), og punkt 1.1.4, litra c), er også fritaget for overensstemmelsestestning. Der skal dog kontrolleres for overensstemmelse med de øvrige oplysninger, der indgår i den grundlæggende karakterisering.

Overensstemmelsestestningen skal gennemføres mindst én gang om året, og den, der driver deponeringsanlægget, skal under alle omstændigheder sikre, at der foretages overensstemmelsestestning i det omfang og med den hyppighed, som den grundlæggende karakterisering har fastsat.

Testresultaterne skal opbevares i et tidsrum, som fastsættes af den enkelte medlemsstat.

1.3. Kontrol på stedet

Hvert enkelt læs affald, der afleveres på et deponeringsanlæg, skal kontrolleres visuelt før og efter aflæsningen. Den dokumentation, som skal ledsage affaldet, skal kontrolleres.

Hvis affaldet anbringes af affaldsproducenten på et deponeringsanlæg, som denne selv disponerer over, kan denne kontrol foretages på afsendelsesstedet.

Affaldet kan modtages på deponeringsanlægget, hvis affaldet er det samme som det, der har været underkastet grundlæggende karakterisering og overensstemmelsestestning, og som beskrives i de ledsagende dokumenter. Er det ikke tilfældet, kan affaldet ikke modtages.

Medlemsstaterne fastsætter testningskravene i forbindelse med kontrol på stedet, herunder eventuelt hurtige testmetoder.

Der udtages regelmæssigt prøver i forbindelse med modtagelsen. Udtagne prøver opbevares efter affaldets modtagelse i et tidsrum, som fastsættes af den enkelte medlemsstat (mindst en måned, jf. artikel 11, litra b), i direktiv 1999/31/EF).

2. MODTAGELSESKRITERIER FOR AFFALD

I dette afsnit beskrives kriterierne for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i de enkelte kategorier, herunder også kriterierne for underjordisk deponering.

Under visse omstændigheder kan der accepteres grænseværdier for bestemte parametre, som er indtil tre gange højere end de parametre, der er opført i dette afsnit (bortset fra opløst organisk kulstof (DOC) i punkt 2.1.2.1, 2.2.2, 2.3.1 og 2.4.1, BTEX, PCB og mineralolie i punkt 2.1.2.2, total organisk kulstof (TOC) og pH i punkt 2.3.2 samt glødetab (LOI) og/eller TOC i punkt 2.4.2 samt en begrænsning af den mulige forhøjelse af grænseværdien for TOC i punkt 2.1.2.2 til kun to gange grænseværdien), hvis:

- de kompetente myndigheder i hvert enkelt tilfælde giver deponeringsanlægget tilladelse til at modtage bestemt affald under hensyntagen til anlæggets karakteristika og omgivelser
- en risikovurdering viser, at emissioner (herunder perkolat) fra deponeringsanlægget, under hensyntagen til grænserne for de specifikke parametre i dette afsnit, ikke udgør en forøget fare for miljøet.

Medlemsstaterne indberetter til Kommissionen, hvor mange tilladelser der hvert år udstedes i henhold til denne bestemmelse. Indberetningerne sendes til Kommissionen hvert tredje år som led i indberetningen om gennemførelsen af direktiv 1999/31/EF i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser i artikel 15 i dette direktiv.

Medlemsstaterne fastsætter kriterierne for overholdelse af grænseværdierne i dette afsnit.

2.1. Kriterier for deponeringsanlæg til inert affald

2.1.1. Liste over affald, som kan modtages på deponeringsanlæg til inert affald uden testning

Affaldstyper på nedenstående liste antages at opfylde kriterierne i definitionen på inert affald i artikel 2, litra e), i direktiv 1999/31/EF og kriterierne beskrevet under punkt 2.1.2. Disse affaldstyper kan modtages på deponeringsanlæg til inert affald uden testning.

Affaldet skal udgøre en enkelt strøm (kun én kilde) af en enkelt affaldstype. De forskellige affaldstyper på listen kan modtages sammen, forudsat de stammer fra samme kilde.

Opstår der mistanke om forurening (ved kontrol eller på grundlag af viden om affaldets oprindelse), skal det underkastes testning eller afvises. Hvis affald på listen er forurenset eller indeholder andre materialer eller stoffer som metaller, asbest, kemikalier osv. i et omfang, der øger risikoen ved affaldet i tilstrækkelig grad til at begrunde dets anbringelse på deponeringsanlæg i andre kategorier, kan det ikke modtages på et deponeringsanlæg til inert affald.

Hvis der er tvivl om, at affaldet er i overensstemmelse med definitionen på inert affald i artikel 2, litra e), i direktiv 1999/31/EF og opfylder kriterierne i punkt 2.1.2, eller om dets forureningsgrad, skal det underkastes testning. Til dette formål anvendes metoderne i afsnit 3.

EAK-kode	Beskrivelse	Begrænsninger
1011 03	Affaldsglasbaserede fibermaterialer	Kun uden organiske bindemidler
1501 07	Glasemballage	
1701 01	Beton	Kun frasorteret B & A-affald (*)
1701 02	Mursten	Kun frasorteret B & A-affald (*)
1701 03	Tegl og keramik	Kun frasorteret B & A-affald (*)
1701 07	Blandinger af beton, mursten, tegl og keramik	Kun frasorteret B & A-affald (*)
1702 02	Glas	
1705 04	Jord og sten	Dog ikke muld- og tørvejord, heller ikke jord og sten fra forurenede steder
1912 05	Glas	
2001 02	Glas	Kun særskilt indsamlet glas
2002 02	Jord og sten	Kun fra have- og parkaffald, dog ikke muld- og tørvejord

(*) Frasorteret bygge- og anlægsaffald (B & A-affald): Med ringe indhold af andre materialer (som metaller, plast, organiske stoffer, træ, gummi osv.). Affaldets oprindelse skal være kendt.

- Ikke B & A-affald, der stammer fra bygninger, og som er forurenede med farlige uorganiske eller organiske stoffer, f.eks. på grund af produktionsprocesser, som blev benyttet under bygningens opførelse eller jordforurening, opbevaring og anvendelse af pesticider eller andre farlige stoffer osv., medmindre det godtgøres, at den nedrevne bygning ikke var væsentligt forurenede.
- Ikke B & A-affald, der stammer fra bygninger og er behandlet, overtrukket eller malet med materialer, som indeholder farlige stoffer i væsentligt omfang.

Affald, der ikke forekommer på denne liste, skal underkastes testning i overensstemmelse med afsnit 1 for at afgøre, om det opfylder kriterierne i punkt 2.1.2 for affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til inert affald.

2.1.2. Grænseværdier for affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til inert affald

2.1.2.1. Grænseværdier for stofudvaskning

De følgende grænseværdier for stofudvaskning gælder for affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til inert affald. De er beregnet ved væske/faststof-forhold (L/S) på 2 l/kg og 10 l/kg for udvaskede stofmængder og direkte udtrykt i mg/l for C_0 (det første eluat fra en kolonneudvaskningstest ved L/S = 0,1 l/kg). Medlemsstaterne afgør selv, hvilke af testmetoderne (jf. afsnit 3) og de tilhørende grænseværdier i tabellen der skal anvendes.

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (kolonnetest)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
As	0,1	0,5	0,06
Ba	7	20	4
Cd	0,03	0,04	0,02
Cr total	0,2	0,5	0,1

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (kolonne-test)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
Cu	0,9	2	0,6
Hg	0,003	0,01	0,002
Mo	0,3	0,5	0,2
Ni	0,2	0,4	0,12
Pb	0,2	0,5	0,15
Sb	0,02	0,06	0,1
Se	0,06	0,1	0,04
Zn	2	4	1,2
Klorid	550	800	460
Fluorid	4	10	2,5
Sulfat	560 (*)	1 000 (*)	1 500
Fenolindeks	0,5	1	0,3
DOC (**)	240	500	160
TDS (***)	2 500	4 000	—

(*) Hvis affaldet ikke opfylder disse værdier for sulfat, kan det stadig anses for at opfylde modtagelseskriterierne, hvis udvaskningen ikke overskrider nogen af følgende værdier: 1 500 mg/l som C₀ ved L/S = 0,1 l/kg og 6 000 mg/kg ved L/S = 10 l/kg. Det er nødvendigt at anvende en kolonneudvaskningstest for at bestemme grænseværdien ved L/S = 0,1 l/kg ved initial ligevægt, hvorimod værdien ved L/S = 10 l/kg kan bestemmes enten ved en batchudvaskningstest eller ved en kolonneudvaskningstest under forhold, der nærmer sig lokal ligevægtstilstand.

(**) Hvis affaldet ikke opfylder disse værdier for opløst organisk kulstof (DOC) i testen uden styring af pH, kan det som alternativ testes ved L/S = 10 l/kg og en fastholdt pH-værdi på mellem 7,5 og 8,0. Affaldet kan anses for at opfylde modtagelseskriterierne for DOC, hvis resultatet af denne test ikke overstiger 500 mg/kg (der findes en foreløbig testmetode, som bygger på prEN 14429).

(***) Værdierne for total opløst tørstof (TDS) kan benyttes som alternativ til værdierne for sulfat og klorid.

2.1.2.2. Grænseværdier for faststofindholdet af organiske parametre

Foruden grænseværdierne for udvaskning i punkt 2.1.2.1 skal inert affald overholde følgende grænseværdier:

Parameter	Værdi mg/kg
TOC (total organisk kulstof)	30 000 (*)
BTEX (benzen, toluen, ethylbenzen og xylener)	6
PCB (polyklorerede bifenyl, 7 kongener)	1
Mineralolie (C10 til C40)	500
PAH (polycykliske aromatiske kulbrinter)	Medlemsstaterne fastsætter grænseværdi

(*) For jord kan de kompetente myndigheder tillade en højere grænseværdi, forudsat at en grænseværdi på 500 mg/kg overholdes for DOC bestemt ved L/S = 10 l/kg, enten ved jordens egen pH eller ved en pH-værdi på mellem 7,5 og 8,0.

2.2. Kriterier for deponeringsanlæg til ikke-farligt affald

Medlemsstaterne kan opstille underkategorier for deponeringsanlæg til ikke-farligt affald.

Dette bilag fastsætter kun grænseværdier for ikke-farligt affald, der deponeres i samme deponeringsenhed som stabilt, ikke-reaktivt farligt affald.

2.2.1. Affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til ikke-farligt affald uden testning

Dagrenovation, som svarer til definitionen i artikel 2, litra b), i direktiv 1999/31/EF og er klassificeret som ikke-farligt affald i kapitel 20 i den europæiske affaldsliste, separat indsamlede ikke-farlige fraktioner af husholdningsaffald og tilsvarende ikke-farlige materialer fra andre kilder kan modtages på deponeringsanlæg til ikke-farligt affald uden testning.

Affaldet kan ikke modtages, hvis det ikke forinden har været behandlet i overensstemmelse med artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF, eller hvis det er forurenet i et omfang, som øger risikoen ved affaldet i tilstrækkelig grad til at begrunde dets deponering på andre anlæg.

Det kan ikke modtages på deponeringsenheder, hvor der deponeres stabilt, ikke-reaktivt, farligt affald i overensstemmelse med artikel 6, litra c), nr. iii), i direktiv 1999/31/EF.

2.2.2. Grænseværdier for ikke-farligt affald

De følgende grænseværdier gælder for granulært, ikke-farligt affald, der deponeres på samme deponeringsenhed som stabilt, ikke-reaktivt, farligt affald. Grænseværdierne er beregnet ved $L/S = 2$ og 10 l/kg for udvaskede stofmængder og direkte udtrykt i mg/l for C_0 (det første eluat fra en kolonneudvaskningstest ved $L/S = 0,1$ l/kg). Granulært affald omfatter alt affald, som ikke er monolitisk. Medlemsstaterne afgør selv, hvilke af testmetoderne (jf. afsnit 3) og de tilsvarende grænseværdier i tabellen der skal anvendes.

Komponenter	$L/S = 2$ l/kg	$L/S = 10$ l/kg	C_0 (kolonnetest)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr total	4	10	2,5
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Klorid	10 000	15 000	8 500

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (kolonnetest)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
Fluorid	60	150	40
Sulfat	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Hvis affaldet ikke opfylder disse værdier for opløst organisk kulstof (DOC) i testen uden styring af pH, kan det som alternativ testes ved L/S = 10 l/kg og en fastholdt pH-værdi på mellem 7,5 og 8,0. Affaldet kan anses for at opfylde modtagelseskriterierne for DOC, hvis resultatet af denne prøve ikke overstiger 800 mg/kg (der findes en foreløbig testmetode, som bygger på prEN 14429.)

(**) Værdierne for TDS kan benyttes som alternativ til værdierne for sulfat og klorid.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for monolitisk affald, som medfører samme grad af miljøbeskyttelse, som de ovenfor fastsatte grænseværdier giver.

2.2.3. Gipsaffald

Ikke-farlige, gipsbaserede materialer må kun deponeres på deponeringsanlæg til ikke-farligt affald i deponeringsenheder, hvor der ikke anbringes bionedbrydeligt affald. Grænseværdierne for TOC og DOC under punkt 2.3.2 og 2.3.1 gælder for affald, der deponeres sammen med gipsbaserede materialer.

2.3. Kriterier for modtagelse af farligt affald på deponeringsanlæg til ikke-farligt affald i overensstemmelse med artikel 6, litra c), nr. iii)

Ved stabilt og ikke-reaktivt forstås, at affaldets udvaskningsegenskaber ikke på længere sigt ændrer sig i uheldig retning under det forventede deponeringsforløb eller ved forudsigelige uheld:

- på grund af selve affaldet (f.eks. ved biologisk nedbrydning)
- under langtidspåvirkning fra omgivelserne (f.eks. vand, luft, temperatur, mekanisk påvirkning)
- på grund af påvirkning fra andet affald (herunder affaldsprodukter som perkolat og gas).

2.3.1. Grænseværdier for udvaskning

De følgende grænseværdier gælder for granulært, farligt affald, der modtages på deponeringsanlæg til ikke-farligt affald. De er beregnet ved L/S = 2 og 10 l/kg for udvaskede stofmængder og direkte udtrykt i mg/l ved C₀ (det første eluat fra en kolonneudvaskningstest ved L/S = 0,1 l/kg). Granulært affald omfatter alt affald, som ikke er monolitisk. Medlemsstaterne afgør selv, hvilke af testmetoderne og de tilsvarende grænseværdier i tabellen der skal anvendes.

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (kolonnetest)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr total	4	10	2,5

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (kolonnetest)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Klorid	10 000	15 000	8 500
Fluorid	60	150	40
Sulfat	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Hvis affaldet ikke opfylder disse værdier for opløst organisk kulstof (DOC) i testen uden styring af pH, kan det som alternativ testes ved L/S = 10 l/kg og en fastholdt pH-værdi på mellem 7,5 og 8,0. Affaldet anses for at opfylde modtagelseskriterierne for DOC, hvis resultatet af denne prøve ikke overstiger 800 mg/kg (der findes en foreløbig testmetode, som bygger på prEN 14429).

(**) TDS-værdierne kan benyttes som alternativ til værdierne for sulfat og klorid.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for monolitisk affald, som medfører samme grad af miljøbeskyttelse, som de ovenfor fastsatte grænseværdier giver.

2.3.2. Andre kriterier

Foruden grænseværdierne for udvaskning i punkt 2.3.1 skal granulært affald opfylde følgende kriterier:

Parameter	Værdi
TOC (total organisk kulstof)	5 % (*)
pH	minimum 6
ANC (syreneutraliserende kapacitet)	skal vurderes

(*) Opnås denne værdi ikke, kan de kompetente myndigheder tillade en højere grænseværdi, forudsat der opnås en DOC-værdi på maksimalt 800 mg/kg ved L/S = 10 l/kg, enten ved affaldets egen pH eller ved en pH-værdi på mellem 7,5 og 8,0.

Medlemsstaterne opstiller kriterier, der sikrer, at affaldet har tilstrækkelig fysisk stabilitet og bæreevne.

Medlemsstaterne opstiller kriterier, der sikrer, at farligt monolitisk affald er stabilt og ikke-reaktivt, inden det anbringes på deponeringsanlæg til ikke-farligt affald.

2.3.3. *Asbestaffald*

Asbestholdige byggematerialer og andet asbestaffald, som egner sig til det, kan deponeres på deponeringsanlæg til ikke-farligt affald i overensstemmelse med artikel 6, litra c), nr. iii), i direktiv 1999/31/EF uden testning.

Deponeringsanlæg, der modtager asbestholdige byggematerialer og andet asbestaffald, skal opfylde følgende krav:

- Affaldet må ikke indeholde andre farlige stoffer end bundet asbest, herunder fibre, som er bundet af et bindemiddel eller indesluttet i plast.
- Deponeringsanlægget må kun modtage asbestholdige byggematerialer og andet asbestaffald, som egner sig til det. Dette affald kan også anbringes på en særskilt deponeringsenhed på et deponeringsanlæg til ikke-farligt affald, hvis deponeringsenheden er tilstrækkeligt adskilt fra de øvrige enheder.
- For at undgå spredning af fibre skal deponeringsområdet dagligt og før komprimering dækkes med et hensigtsmæssigt materiale, og affaldet skal regelmæssigt befugtes, hvis det ikke er indpakket.
- Der etableres en slutafdækning over deponeringsanlægget/-enheden for at undgå spredning af fibre.
- Arbejde på deponeringsanlægget/-enheden må ikke føre til frigivelse af fibre (f.eks. ved boring af huller).
- Efter afdækningen skal der opbevares en plan over deponeringsanlægget/-enheden, som viser, hvor asbestaffaldet er anbragt.
- Der skal træffes passende foranstaltninger for at begrænse eventuel udnyttelse af arealet efter deponeringsanlæggets afdækning for at undgå, at mennesker kommer i kontakt med affaldet.

For deponeringsanlæg, som kun modtager asbestholdige bygningsmaterialer, kan kravene i punkt 3.2 og 3.3 i bilag I til direktiv 1999/31/EF indskrænkes, hvis kravene ovenfor er opfyldt.

2.4. **Kriterier for affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til farligt affald**2.4.1. *Grænseværdier for udvaskning*

De følgende grænseværdier gælder for granulært, farligt affald, der modtages på deponeringsanlæg til farligt affald. De er beregnet ved $L/S = 2$ og 10 l/kg for udvaskede stofmængder og direkte udtrykt i mg/l ved C_0 (det første eluat fra en kolonneudvaskningstest ved $L/S = 0,1$ l/kg). Granulært affald omfatter alt affald, som ikke er monolitisk. Medlemsstaterne afgør selv, hvilke af testmetoderne og de tilsvarende grænseværdier i tabellen der skal anvendes.

Komponenter	$L/S = 2$ l/kg	$L/S = 10$ l/kg	C_0 (kolonne-test)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
As	6	25	3
Ba	100	300	60
Cd	3	5	1,7
Cr total	25	70	15
Cu	50	100	60
Hg	0,5	2	0,3
Mo	20	30	10
Ni	20	40	12
Pb	25	50	15

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (kolonnetest)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
Sb	2	5	1
Se	4	7	3
Zn	90	200	60
Klorid	17 000	25 000	15 000
Fluorid	200	500	120
Sulfat	25 000	50 000	17 000
DOC (*)	480	1 000	320
TDS (**)	70 000	100 000	—

(*) Hvis affaldet ikke opfylder disse værdier for opløst organisk stof (DOC) i testen uden styring af pH, kan det som alternativ testes ved L/S = 10 l/kg og en fastholdt pH-værdi på mellem 7,5 og 8,0. Affaldet kan anses for at opfylde modtagelseskriterierne for DOC, hvis resultatet af denne prøve ikke overstiger 1 000 mg/kg (der findes en foreløbig testmetode, som bygger på prEN 14429).

(**) TDS-værdierne (total opløst tørstof) kan benyttes som alternativ til værdierne for sulfat og klorid.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for monolitisk affald, som medfører samme grad af miljøbeskyttelse, som de ovenfor fastsatte grænseværdier giver.

2.4.2. Andre kriterier

Foruden grænseværdierne for udvaskning under punkt 2.4.1 skal farligt affald opfylde følgende kriterier:

Parameter	Værdier
LOI (Glødetab) (*)	10 %
TOC (Total organisk kulstof) (*)	6 % (**)
ANC (Syreneutraliserende kapacitet)	skal vurderes

(*) Enten glødetab eller TOC skal benyttes.

(**) Opnås denne værdi ikke, kan de kompetente myndigheder tillade en højere grænseværdi, forudsat der opnås en værdi for DOC på maksimalt 1 000 mg/kg ved L/S = 10 l/kg, enten ved affaldets egen pH eller ved en pH-værdi mellem 7,5 og 8,0.

2.5. Kriterier for underjordisk deponering

For at affald kan anbringes i underjordiske deponeringsanlæg, skal der foretages en lokalitetsbestemt sikkerhedsvurdering som den, der beskrives i appendix A til dette dokument. Affaldet kan kun modtages, hvis den lokalitetsbestemte sikkerhedsvurdering tillader det.

I underjordiske deponeringsanlæg til inert affald kan der kun modtages affald, som opfylder kriterierne i afsnit 2.1.

I underjordiske deponeringsanlæg til ikke-farligt affald kan der kun modtages affald, som opfylder kriterierne i afsnit 2.2 eller afsnit 2.3.

I underjordiske deponeringsanlæg til farligt affald kan affaldet kun modtages, hvis den lokalitetsbestemte sikkerhedsvurdering tillader det. I så fald gælder kriterierne i punkt 2.4 ikke. Affaldet skal dog underkastes den i afsnit 1 beskrevne modtagelsesprocedure.

3. PRØVEUDTAGNINGS- OG TESTMETODER

Prøveudtagning og testning med henblik på grundlæggende karakterisering og overensstemmelsestestning skal foretages af uafhængige, kvalificerede personer og institutioner. Laboratorier skal kunne godtgøre, at de har erfaring med testning og analysering af affald og er i besiddelse af et effektivt kvalitetssikringssystem.

Medlemsstaterne vil kunne beslutte:

1. at prøveudtagningen kan foretages af affaldsproducenter eller -operatører, forudsat at tilstrækkelig overvågning foretages af uafhængige, kvalificerede personer eller institutioner sikrer, at målene i denne beslutning nås
2. at testningen af affald vil kunne udføres af affaldsproducenter eller -operatører, hvis de har udarbejdet et hensigtsmæssigt kvalitetssikringssystem omfattende regelmæssig uafhængig kontrol.

Indtil der foreligger en CEN-standard som officiel EN, kan medlemsstaterne benytte enten nationale standarder eller procedurer eller den tilsvarende CEN-standard under udarbejdelse, når den har fået prEN-status.

Der benyttes følgende metoder:

Prøveudtagning

Til prøveudtagning af affald — med henblik på den grundlæggende karakterisering og på overensstemmelsestestning og kontrol på stedet — udarbejdes en prøveudtagningsplan i overensstemmelse med del 1 i den prøveudtagningsstandard, som CEN er i færd med at udarbejde.

Affaldets generelle egenskaber

EN 13137	Bestemmelse af TOC i affald, slam og sedimenter
prEN 14346	Beregning af tørstof ved bestemmelse af tørstofrest eller vandindhold

Udvaskningstester

prEN 14405	Testning af udvaskningsegenskaber — Kolonneudvaskningstest i up-flow (perkolationstest i up-flow for uorganiske komponenter)
EN 12457/1-4	Stofudvaskning — Overensstemmelsestest til undersøgelse af stofudvaskning fra granulære affaldsmaterialer og slam
	Del 1: L/S = 2 l/kg, partikelstørrelse < 4 mm
	Del 2: L/S = 10 l/kg, partikelstørrelse < 4 mm
	Del 3: L/S = 2 og 8 l/kg, partikelstørrelse < 4 mm
	Del 4: L/S = 10 l/kg, partikelstørrelse < 10 mm

Oplukning af fast affald

EN 13657	Oplukning med kongevand for bestemmelse af de herved opløselige grundstoffer (delvis oplukning af fast affald forud for elementæranalyse, således at silikatmatricen forbliver intakt)
EN 13656	Oplukning med en blanding af flussyre (HF), salpetersyre (HNO ₃) og saltsyre (HCl) til efterfølgende bestemmelse af de herved opløselige grundstoffer under anvendelse af mikrobølgeovn (fuldstændig oplukning af fast affald forud for elementæranalyse)

Analyse

ENV 12506	Kemisk analyse af eluater — Bestemmelse af pH, As, Ba, Cd, Cl, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO ₂ ⁻ , Pb, total S, SO ₄ ⁻ , V og Zn (analyse af uorganiske komponenter i fast affald og/eller eluat herfra: hoved-, bi- og sporelementer)
ENV 13370	Kemisk analyse af eluater - Bestemmelse af ammonium, AOX, ledningsevne, Hg, fenolindeks, TOC, let frigørlig CN, F (analyse af uorganiske komponenter i fast affald og/eller eluat herfra: anioner)
prEN 14039	Bestemmelse af kulbrinteindholdet i området C10-C40 ved gaskromatografi.

Denne liste vil blive opdateret, når der foreligger flere CEN-standarder.

De metoder, der benyttes til testning og analysering, men som (endnu) ikke foreligger som CEN-metoder, skal godkendes af de kompetente myndigheder.

Appendix A

SIKKERHEDSVURDERING MED HENBLIK PÅ MODTAGELSE AF AFFALD I UNDERJORDISKE DEPONERINGSANLÆG

1. SIKKERHEDSFILOSOFI BAG UNDERJORDISK DEPONERING: ALLE TYPER

1.1. Den geologiske barrieres betydning

Hovedformålet med at slutdeponere affald i underjordiske deponeringsanlæg er at isolere det fra biosfæren. Affaldet, den geologiske barriere og de underjordiske hulrum, herunder eventuelle konstruktioner, udgør et system, der sammen med alle andre tekniske aspekter skal opfylde de dertil svarende krav.

Kravene i vandrammedirektivet (2000/60/EF) kan kun opfyldes, hvis anlæggets sikkerhed på lang sigt (jf. punkt 1.2.7) godtgøres. Ifølge artikel 11, stk. 3, litra j), i direktiv 2000/60/EF er direkte udledning af forurenende stoffer i grundvandet i almindelighed forbudt. Artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), i direktiv 2000/60/EF pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger for at forebygge forringelse af alle grundvandsforekomsters tilstand.

1.2. Lokalitetsbestemt risikovurdering

En risikovurdering kræver bestemmelse af:

- risikokilden (i dette tilfælde det deponerede affald)
- recipienterne (i dette tilfælde biosfæren og eventuelt også grundvandet)
- mulighederne for, at stoffer fra affaldet kan trænge ud i biosfæren
- vurdering af virkningerne af stoffer, som kan trænge ud i biosfæren.

Kriterierne for modtagelse til underjordisk deponering skal bl.a. bygge på en analyse af den anvendte undergrund, og det skal derfor godtgøres, at ingen af de lokalitetsbestemte betingelser i bilag I i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald (med undtagelse af bilag 1, punkt 2, 3, 4 og 5) er relevante.

Kriterierne for modtagelse til underjordisk deponering kan kun opstilles under henvisning til de lokale forhold. Det kræver en påvisning af, at de pågældende geologiske lag egner sig til etablering af et deponeringsanlæg, dvs. en vurdering af risikoen ved indeslutning under hensyntagen til hele sammenhængen mellem affald, etablerede konstruktioner, underjordiske hulrum og undergrunden i området.

Lokalitetsbestemt risikovurdering af anlægget skal foretages både før og efter brugen. På grundlag af disse vurderinger kan de nødvendige kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger opstilles, og modtagelseskriterierne udarbejdes.

Der skal udarbejdes en integreret præstationsvurderingsanalyse, som omfatter følgende elementer:

1. en geologisk vurdering
2. en geomekanisk vurdering
3. en hydrogeologisk vurdering
4. en geokemisk vurdering
5. en vurdering af påvirkningen af biosfæren
6. en vurdering af driftsfasen
7. en langtidsvurdering
8. en vurdering af påvirkningen fra samtlige overfladeanlæg på stedet.

1.2.1. Geologisk vurdering

En grundig undersøgelse af stedets geologiske forhold eller et indgående kendskab til dem er påkrævet. Det omfatter undersøgelser og analyser af bjergarter, jordbund og topografi. Den geologiske vurdering skal godtgøre, at stedet egner sig til underjordisk deponering. Forekomsten af forskydninger eller brud i de omgivende geologiske lag, deres placering og struktur, den hyppighed, hvormed de optræder, og eventuel seismisk aktivitets påvirkning af disse strukturer skal medtages. Alternative lokaliseringssteder bør tages i betragtning.

1.2.2. Geomekanisk vurdering

De underjordiske hulrums stabilitet skal påvises ved formålstjenlige undersøgelser og forudberegninger. Det deponerede affald skal indgå i denne vurdering. Processerne skal analyseres og dokumenteres systematisk.

Følgende skal kunne godtgøres:

1. at der i, under og efter hulrummenes dannelse hverken kan forventes større ændringer af hulrummene selv eller af jordoverfladen, som kan forringe det underjordiske deponeringsanlægs anvendelsesmuligheder eller skabe adgang til biosfæren
2. at hulrummets bæreevne er tilstrækkelig stor til at forhindre, at det bryder sammen under brugen
3. at det deponerede materiale er tilstrækkeligt stabilt til at kunne forliges med den anvendte undergrunds geomekaniske egenskaber.

1.2.3. Hydrogeologisk vurdering

Der kræves en grundig undersøgelse af de hydrauliske egenskaber for at bedømme grundvandets strømningsmønstre i de omgivende lag ud fra oplysninger om undergrundens vandføringsevne, om brud og hydrauliske tryklinjer.

1.2.4. Geokemisk vurdering

Der kræves en grundig undersøgelse af undergrundens og grundvandets sammensætning for at kunne vurdere den foreliggende grundvandskvalitet og dens mulige udvikling i tidens løb, forekomsten af sprækkedannende lag og deres art samt en kvantitativ mineralogisk beskrivelse af den anvendte undergrund. Det bør vurderes, hvilken indflydelse variabilitet har på det geokemiske system.

1.2.5. Vurdering af påvirkning af biosfæren

Der skal foretages en undersøgelse af den biosfære, der kan blive påvirket af den underjordiske deponering. Der skal foretages en grundlæggende forundersøgelse for at bestemme naturlige baggrundsniveauer af relevante stoffer på stedet.

1.2.6. Vurdering af driftsfasen

Med henblik på driftsfasen skal analysen påvise følgende:

1. de underjordiske hulrums stabilitet som i punkt 1.2.2
2. at der ikke er nogen uacceptabel risiko for, at der opstår forbindelse mellem affaldet og biosfæren
3. at der ikke er uacceptable risici forbundet med driften af anlægget.

Når driftssikkerheden skal påvises, skal der foretages en systematisk analyse af anlæggets brug på grundlag af særlige oplysninger om affaldstyperne, anlæggets drift og dets driftsplan. Det skal godtgøres, at affaldet ikke indgår kemiske eller fysiske forbindelser med undergrunden, som kan forringe dens styrke og fasthed og bringe selve depotet i fare. Foruden affald, som er forbudt ifølge artikel 5, stk. 3, i direktiv 1999/31/EF bør affald, der kan selvantænde under de gældende deponeringsbetingelser (temperatur, fugtighed), gasholdige produkter, flygtige affaldsstoffer og affald, som skyldes indsamling af uidentificerede blandinger, derfor ikke modtages.

Særlige tilfælde, der kan føre til, at der opstår forbindelse mellem affaldet og biosfæren i driftsfasen, bør påvises. De forskellige typer af potentielle driftsrisici bør opstilles i særlige kategorier. Deres mulige virkninger bør vurderes. Det bør godtgøres, at der ikke er nogen uacceptabel risiko for, at indeslutningen brydes. Der bør træffes beredskabsforanstaltninger.

1.2.7. Langtidsvurdering

For at målsætningerne for bæredygtig affaldsdeponering kan opfyldes, bør risikovurderingen være langsigtet. Det skal sikres, at der ikke på lang sigt efter brugen af det underjordiske deponeringsanlæg opstår adgang til biosfæren.

Det underjordiske deponeringsanlægs barrierer (f.eks. affaldets egenskaber, etablerede konstruktioner, opfyldning og forsegling af skakter og borehuller), den anvendte undergrunds modstandsdygtighed samt de omgivende og overliggende geologiske lag bør underkastes en langsigtet kvantitetsvurdering ud fra lokalitetsbestemte data eller tilstrækkeligt forsigtige beregninger. De geomekaniske og geohydrologiske forhold som grundvandsstrømninger (jf. punkt 1.2.3 og 1.2.4), barrierernes effektivitet, den naturlige fortynding og udvaskningen fra det deponerede affald bør tages i betragtning.

Et underjordisk deponeringsanlægs sikkerhed på længere sigt bør godtgøres ved hjælp af en sikkerhedsvurdering, der omfatter en beskrivelse af udgangssituationen på et bestemt tidspunkt (f.eks. lukningstidspunktet), fulgt af et scenario, der gør rede for vigtige ændringer, som kan forventes i et geologisk forløb. Endelig bør følgerne af udslip af relevante stoffer fra det underjordiske deponeringsanlæg bedømmes for forskellige scenarier, der afspejler biosfærens, geosfærens og det underjordiske deponeringsanlægs mulige udvikling på længere sigt.

På grund af den begrænsede levetid skal forsegling af beholdere og hulrum ikke medregnes, når langtidsrisikoen ved affaldsdeponering skal vurderes.

1.2.8. Vurdering af påvirkningen fra overjordiske modtagelsesanlæg

Selv om det affald, der modtages på stedet, er bestemt til underjordisk deponering, bliver det aflæsset, prøvet og muligvis også opbevaret over jorden, før det når sit endelige bestemmelsessted. Modtagelsesanlæggene skal være indrettet og drives sådan, at sundhedsskader og skader på det omgivende miljø undgås. De skal opfylde de samme krav som alle andre affaldsmodtagelsesanlæg.

1.2.9. Vurdering af andre risici

For at beskytte arbejdstagerne bør affaldsdeponering kun foregå i underjordiske deponeringsanlæg, som holdes sikkert adskilt fra minedriftsaktiviteter. Affald bør ikke modtages, hvis det indeholder eller kan være årsag til dannelse af farlige stoffer, som er sundhedsskadelige, f.eks. mikroorganismer, der kan fremkalde smitsomme sygdomme.

2. KRITERIER FOR MODTAGELSE TIL UNDERJORDISK DEPONERING: ALLE TYPER

2.1. Udelukket affald

I overensstemmelse med punkt 1.2.1-1.2.8 må affald, der kan undergå uønskede fysiske, kemiske eller biologiske ændringer, efter det er blevet deponeret, ikke anbringes i et underjordisk deponeringsanlæg. Det omfatter følgende affaldstyper:

- a) Affaldet i artikel 5, stk. 3, i direktiv 1999/31/EF.
 - b) Affald, herunder de beholdere affaldet er anbragt i, som kan reagere med vand eller med den anvendte undergrund og føre til:
 - ændring af volumen
 - dannelse af selvantændelige, giftige eller eksplosive stoffer eller gasser
 - reaktioner, der kan bringe brugssikkerheden og/eller barrierernes integritet i fare.
- Affaldstyper, der kan reagere med hinanden, skal identificeres og klassificeres i grupper, der passer sammen; ved deponeringen skal de forskellige grupper holdes fysisk adskilte.
- c) Affald, som er bionedbrydeligt.
 - d) Affald, som har en gennemtrængende lugt.
 - e) Affald, der kan danne en gas-/luftblanding, som er giftig eller eksplosiv. Det gælder især affald, der:
 - skaber giftige gaskoncentrationer på grund af komponenternes deltryk
 - ved mætning i en beholder danner koncentrationer, som er stærkere end 10 % af den koncentration, der svarer til den nedre eksplosionsgrænse.
 - f) Affald, hvis stabilitet ikke er tilstrækkelig til at stemme overens med de geomekaniske forhold.
 - g) Affald, som kan selvantænde under deponeringen, gasholdige produkter, flygtige affaldsstoffer og affald, der skyldes indsamling af uidentificerede blandinger af affald.
 - h) Affald, som indeholder eller kan frembringe mikroorganismer, der kan fremkalde smitsomme sygdomme (alle-rede medtaget i direktivets artikel 5, stk. 3, litra c), i direktiv 1999/31/EF).

2.2. Lister over affald, der egner sig til underjordisk deponering

Inert affald, farligt og ikke-farligt affald, som ikke er udelukket ifølge punkt 2.1 og 2.2, kan være egnet til underjordisk deponering.

Medlemsstaterne kan udarbejde lister over affald, der kan anbringes i underjordiske deponeringsanlæg i de kategorier, som angives i artikel 4 i direktiv 1999/31/EF.

2.3. Lokalitetsbestemt risikovurdering

Modtagelse af affald på en bestemt lokalitet forudsætter en lokalitetsbestemt risikovurdering.

De lokalitetsbestemte vurderinger, der beskrives i punkt 1.2 for affald, som skal anbringes i et underjordisk deponeringsanlæg, skal godtgøre, at muligheden for at isolere affaldet fra biosfæren er acceptabel. Dette kriterium skal opfyldes under deponeringen.

2.4. Modtagelsesbetingelser

Affald må kun deponeres i underjordiske deponeringsanlæg, som holdes sikkert adskilt fra minedriftsaktiviteter.

Affaldstyper, der kan reagere med hinanden, skal identificeres og klassificeres i grupper, der passer sammen; ved deponeringen skal de forskellige grupper holdes fysisk adskilte.

3. ANDRE HENSYN: SALTMINER

3.1. Den geologiske barrieres betydning

I sikkerhedsmønstret for saltminer spiller den undergrund, der omgiver affaldet, en dobbelt rolle:

- Den udgør det undergrundslag, som affaldet indeslutes i.
- Sammen med de over- og underliggende impermeable geologiske lag (f.eks. anhydrit) udgør den en geologisk barriere, der skal forhindre grundvand i at trænge ind i deponeringsanlægget og i givet fald effektivt forhindre væsker eller gasser i at trænge ud af det. Hvis denne geologiske barriere er gennembrudt af skakter og borehuller, skal de forsegles under anlæggets brug for at sikre det mod indtrængen af vand, og de skal lukkes hermetisk, når det underjordiske anlæg tages ud af brug. Hvis mineraludvindingen fortsætter i længere tid end affaldsdeponeringen, skal deponeringsområdet, når anlægget ikke længere bruges, forsegles med en vandtæt dæmning, der anlægges efter det beregnede vandtryk, som svarer til dybden, så vand, der siver ind i den stadig aktive mine, ikke kan trænge ind i deponeringsområdet.
- I saltminer anses saltet for at give total indeslutning. Affaldet kommer kun i kontakt med biosfæren ved et uheld eller ved geologiske foreteelser som bevægelse i jordskorpen eller erosion (f.eks. ved en stigning af havoverfladen). Det er ikke sandsynligt, at affaldet ændrer sig under deponeringen, men følgerne af sådanne svigtscenarier må tages i betragtning.

3.2. Langtidsvurdering

Påvisning af langtidssikkerheden ved underjordisk deponering i en saltforekomst går i første række ud på at beskrive saltlaget som barriere. Saltforekomster opfylder kravene ved at være uigennemtrængelige for gasser og væsker, ved at kunne omslutte affaldet i kraft af saltets medvirken og indeslutte det helt ved omdannelsesprocessens afslutning.

Saltlagets medvirken er således ikke i modstrid med kravene om stabile hulrum i brugsfasen. Stabiliteten er vigtig af hensyn til sikkerheden under brugen og for at bevare den geologiske barrieres integritet i ubegrænset tid, så biosfæren stadig er beskyttet. Affaldet skal være permanent isoleret fra biosfæren. Behersket nedsynkning af de overliggende lag eller andre fejl, som opstår over længere tid, kan kun accepteres, hvis det kan påvises, at der kun sker brudfri ændringer, at den geologiske barrieres integritet bevares, og at der ikke opstår passager, hvorigennem vand kan komme i berøring med affaldet, eller at affald eller affaldskomponenter ikke kan trænge ud i biosfæren.

4. ANDRE HENSYN: GRUNDFJELDET

Ved dyb deponering i grundfjeldet forstås her underjordisk deponering i flere hundrede meters dybde, hvor undergrunden består af forskellige vulkanske bjergarter, f.eks. granit og gneis, men også kan indeholde sedimentter som f.eks. kalk- og sandsten.

4.1. Sikkerhedsmønster

Deponering i undergrunden er en anvendelig udvej for at undgå at lægge ansvaret for affaldet over på fremtidige generationer, da depotet skal anlægges, så det er passivt og ikke kræver vedligeholdelse. Desuden bør anlægget ikke hindre genvinding af affaldet eller muligheden for at foretage fremtidige forbedringer. Det skal også kunne sikre, at negative miljøpåvirkninger eller følgerne af de nuværende generationers aktiviteter ikke giver fremtidige generationer problemer.

Hovedtanken i sikkerhedsmønsteret for underjordisk affaldsdeponering er at isolere affaldet fra biosfæren og ad naturlig vej forbynde udsivningen af forurenende stoffer fra affaldet. For bestemte typer farlige stoffer og farligt affalds vedkommende har det vist sig nødvendigt at beskytte samfundet og miljøet mod at blive udsat for affaldet i langvarige tidsrum. Et langvarigt tidsrum spænder over flere tusinde år. En sådan beskyttelse kan opnås ved deponering i grundfjeldet. Et affaldsdeponeringsanlæg i grundfjeldet kan anbringes enten i en tidligere mine, hvor minedriften er ophørt, eller være et nyt deponeringsanlæg.

Ved deponering i grundfjeldet er total indeslutning ikke mulig. Det underjordiske deponeringsanlæg skal i dette tilfælde anlægges, så den naturlige tilbageholdelse, der sker i de omgivende lag, reducerer de forurenende stoffers effekt i en sådan grad, at den ikke får uoprettelige negative følger for miljøet. Det betyder, at omgivelsernes evne til at forbynde og nedbryde forurenende stoffer er bestemmende for, om udslip fra et sådant anlæg kan accepteres.

Kravene i EU's vandrammedirektiv (2000/60/EF) kan kun opfyldes, hvis anlæggets sikkerhed på langt sigt godtgøres (jf. punkt 1.2.7). Et deponeringsanlæg i grundfjeldet skal vurderes som et helt system, hvor der tages hensyn til samvirket mellem systemets forskellige dele. Et deponeringsanlæg i grundfjeldet ligger dybt under grundvandspejlet. Vandrammedirektivets artikel 11, stk. 3, litra j), indeholder et almindeligt forbud mod direkte udledning af forurenende stoffer i grundvandet. Direktivets artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger for at forebygge forringelse af alle grundvandsforekomsters tilstand. Når det gælder deponeringsanlæg i grundfjeldet er dette krav opfyldt i og med, at udledninger af farlige stoffer fra depotet hverken når biosfæren eller de øverste dele af grundvandssystemet, som er tilgængelige for udledningen, i et omfang eller i koncentrationer, der får skadelige virkninger. Derfor skal vandstrømningerne til og i biosfæren vurderes. Virkningerne af ændringer på det geohydrauliske system skal bedømmes.

Ved deponering i grundfjeldet kan der opstå gasarter på grund af den langvarige nedbrydning af affald, emballeringsmaterialer og konstruktioner. Det skal derfor tages i betragtning ved anlæggelse af deponeringsfaciliteter i grundfjeldet.

Appendix B

OVERSIGT OVER MULIGHEDERNE FOR AFFALDSDEPONERING EFTER DIREKTIV 1999/31/EF**Indledning**

Figur 1 giver en oversigt over mulighederne for affaldsdeponering i henhold til direktiv 1999/31/EF om deponering af affald samt nogle eksempler på underinddeling af affaldsdeponeringsanlæggenes hovedkategorier. Udgangspunktet (øverst i venstre hjørne) er affald, som ønskes bortskaffet på et deponeringsanlæg. Ifølge artikel 6, litra a), i nævnte direktiv skal de fleste affaldstyper underkastes behandling inden deponeringen. Definitionen af »behandling« er i almindelighed ret bred og overlades i vid udstrækning til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Det antages, at affaldet ikke hører til nogen af de typer, der nævnes i direktivets artikel 5, stk. 3.

Deponering af inert affald

Det første spørgsmål, man kunne stille, kan være, om affaldet skal klassificeres som farligt. Hvis affaldet ikke er farligt (ifølge direktivet om farligt affald (91/689/EØF) og den gældende affaldsliste), kan det næste spørgsmål være, om affaldet er inert. Hvis affaldet opfylder kriterierne for affald, der skal deponeres på et anlæg til inert affald (kategori A, se figur 1 og tabel 1), kan det anbringes på et deponeringsanlæg til inert affald.

Inert affald kan som alternativ anbringes på et deponeringsanlæg til ikke-farligt affald, forudsat det opfylder de relevante kriterier (hvad det i almindelighed skulle gøre).

Deponeringsanlæg til ikke-farligt affald med underkategorier

Hvis affaldet hverken er farligt eller inert, må det være ikke-farligt og skal anbringes på et deponeringsanlæg til ikke-farligt affald. Medlemsstaterne kan opstille underkategorier for deponeringsanlæg til ikke-farligt affald i overensstemmelse med deres egne affaldsforvaltningsstrategier, så længe kravene i direktiv 1999/31/EF opfyldes. Figur 1 viser tre vigtige underkategorier af deponeringsanlæg til ikke-farligt affald: deponeringsanlæg til uorganisk affald med ringe indhold af organiske/bionedbrydelige stoffer (B1), deponeringsanlæg til organisk affald (B2) og deponeringsanlæg til blandet ikke-farligt affald med betydeligt indhold af både organiske/bionedbrydelige og uorganiske stoffer. Kategori B1-anlæg kan yderligere inddeles i anlæg til affald, der ikke opfylder kriterierne i punkt 2.2.2 for uorganisk, ikke-farligt affald, der kan anbringes sammen med stabilt, ikke-reaktivt affald (B1a), og anlæg for affald, der opfylder disse kriterier (B1b). Kategori B2-anlæg vil f.eks. yderligere kunne underinddeles i bioreaktor-anlæg og anlæg til mindre reaktivt, biologisk behandlet affald. Nogle medlemsstater kan ønske at inddele deponeringsanlæg til ikke-farligt affald yderligere, og specialanlæg til monodeponering og anlæg til deponering af solidificeret/monolitisk affald kan defineres inden for hver underkategori (jf. fodnoten under tabel 1). Medlemsstaterne kan opstille nationale modtagelseskriterier for at sikre en hensigtsmæssig fordeling af ikke-farligt affald på de forskellige underkategorier af deponeringsanlæg. Hvis der ikke er noget ønske om at underinddele deponeringsanlæggene til ikke-farligt affald, kan alt ikke-farligt affald (naturligvis under hensyntagen til artikel 3 og 5 i direktiv 1999/31/EF) anbringes på deponeringsanlæg til blandet, ikke-farligt affald (kategori B3).

Deponering af stabilt, ikke-reaktivt farligt affald på deponeringsanlæg til ikke-farligt affald

Selv om affaldet er farligt (ifølge direktiv 91/689/EØF og den gældende affaldsliste), kan det ved behandling være bragt til at opfylde kriterierne for deponering af stabilt, ikke-reaktivt farligt affald på deponeringsanlæg til ikke-farligt affald, hvor det anbringes i deponeringsenheder til uorganisk affald med ringe organisk/bionedbrydeligt indhold, som opfylder kriterierne i punkt 2.2.2 (kategori B1b). Affaldet kan være granulært (gjort kemisk stabilt) eller solidificeret/monolitisk.

Deponeringsanlæg til farligt affald

Hvis det farlige affald ikke opfylder kriterierne for anbringelse på et deponeringsanlæg eller en deponeringsenhed i kategori B1b til ikke-farligt affald, kunne det næste spørgsmål være, om det opfylder kriterierne for modtagelse på et deponeringsanlæg til farligt affald (kategori C). Hvis kriterierne er opfyldt, kan affaldet anbringes på et deponeringsanlæg til farligt affald.

Hvis kriterierne for modtagelse på et deponeringsanlæg til farligt affald ikke er opfyldt, kan affaldet underkastes yderligere behandling og efterfølgende testning, indtil kriterierne er opfyldt.

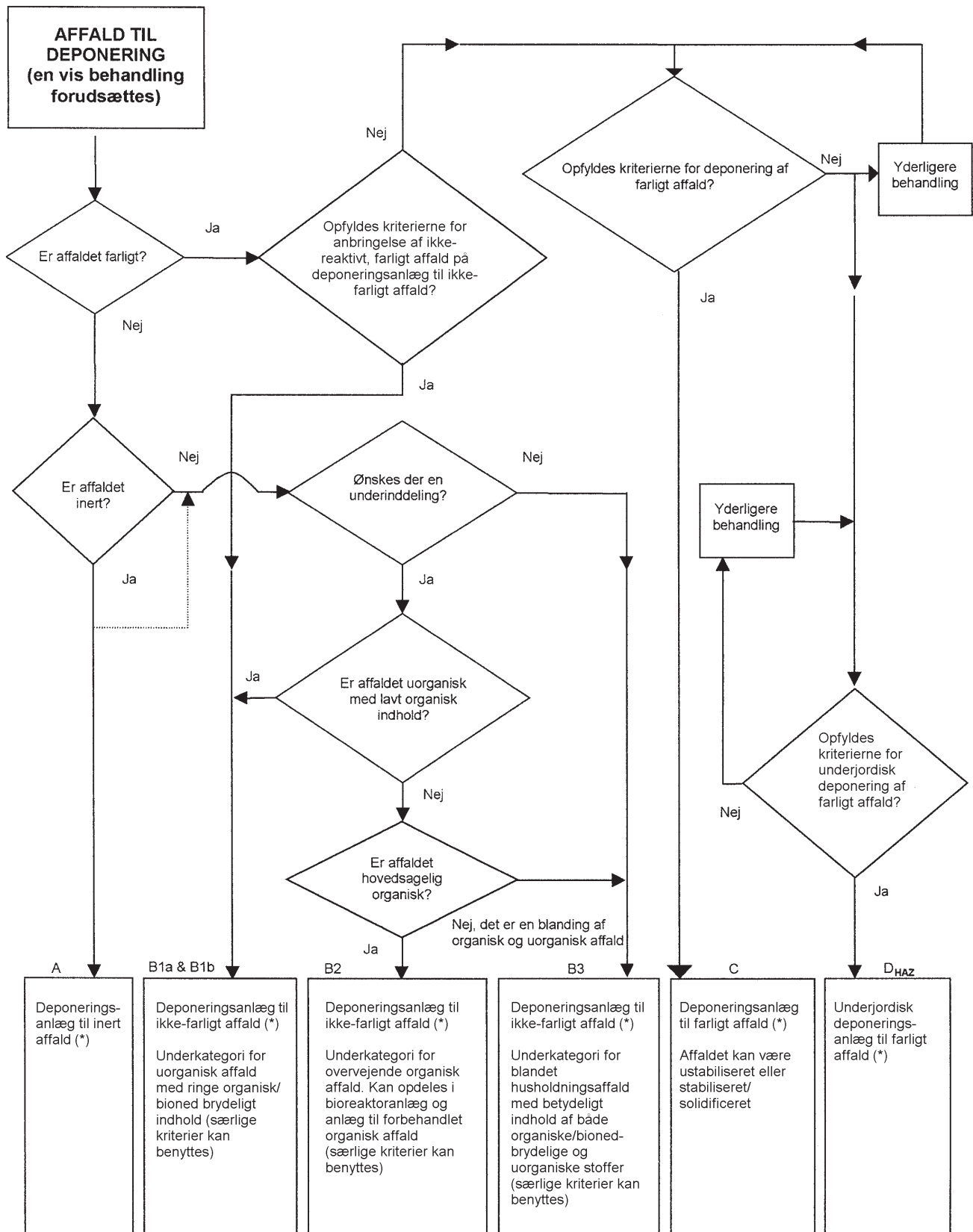
Underjordisk deponering

Affaldet kan som alternativ testes mod kriterierne for underjordisk deponering. Hvis kriterierne er opfyldt, kan affaldet anbringes på et underjordisk deponeringsanlæg til farligt affald (kategori D_{HAZ}). Hvis kriterierne for underjordisk deponering ikke er opfyldt, kan affaldet underkastes yderligere behandling og testes igen.

Selv om underjordisk deponering sandsynligvis vil være forbeholdt bestemte typer farligt affald, kan denne underkategori i princippet også benyttes til inert affald (kategori D_{INERT}) og ikke-farligt affald (kategori $D_{NON-HAZ}$).

Figur 1

Diagram over mulighederne for affaldsdeponering ifølge direktiv 1999/31/EF om deponering af affald

(*) I princippet kan inert og ikke-farligt affald også opbevares underjordisk.

Tabel 1

Oversigt over kategorier af deponeringsanlæg med eksempler på underkategorier			
Kategorier af deponeringsanlæg	De vigtigste underkategorier (underjordiske deponeringsanlæg, specialanlæg og anlæg til solidificeret affald, monolitisk (*) affald er mulige i alle deponeringsanlægskategorier)	ID	Modtagelseskriterier
Deponeringsanlæg til inert affald	Deponeringsanlæg, som modtager inert affald	A	Kriterier for udvaskning og for indhold af organiske bestanddele er fastsat på EU-plan (punkt 2.1.2). Kriterier for indhold af uorganiske bestanddele kan fastsættes af MS
Deponeringsanlæg til ikke-farligt affald	Deponeringsanlæg til uorganisk ikke-farligt affald med ringe indhold af organiske/bionedbrydelige stoffer, hvor affaldet ikke opfylder kriterierne i punkt 2.2.2 for uorganisk, ikke-farligt affald, som kan deponeres sammen med stabilt, ikke-reaktivt farligt affald	B1a	Kriterier for udvaskning og faststof-indhold er ikke fastsat på EU-plan
	Deponeringsanlæg til uorganisk, ikke-farligt affald med ringe indhold af uorganiske/bionedbrydelige stoffer	B1b	Kriterier for udvaskning, indhold af organiske stoffer (TOC) og andre egenskaber er fastsat på EU-plan og er fælles for granulært, ikke-farligt affald og for stabilt, ikke-reaktivt farligt affald (punkt 2.2). Yderligere stabilitetskriterier for den sidste type fastsættes af MS. Kriterier for monolitisk affald skal fastsættes af MS
	Deponeringsanlæg til organisk, ikke-farligt affald	B2	Kriterier for udvaskning og faststof-indhold er ikke fastsat på EU-plan
	Deponeringsanlæg til blandet ikke-farligt affald med betydeligt indhold af både organiske/bionedbrydelige stoffer og uorganiske stoffer	B3	Kriterier for udvaskning og faststof-indhold er ikke fastsat på EU-plan
Deponeringsanlæg til farligt affald	Overfladedeponeringsanlæg til farligt affald	C	Kriterier for udvaskning for granulært farligt affald og faststof-indhold af bestemte bestanddele er fastsat på EU-plan (punkt 2.4). Kriterier for monolitisk affald skal fastsættes af MS. Yderligere kriterier for indhold af forurenende stoffer kan fastsættes af MS
	Underjordiske deponeringsanlæg	D _{HAZ}	Særlige krav på EU-plan er opført i appendix A

(*) Underkategorier for monolitisk affald er kun relevante for B1, C og D_{HAZ} og muligvis for A.
MS = Medlemsstaterne.